

15. VUOSIKERTA - MAALISKUU 1972 - N:o 1

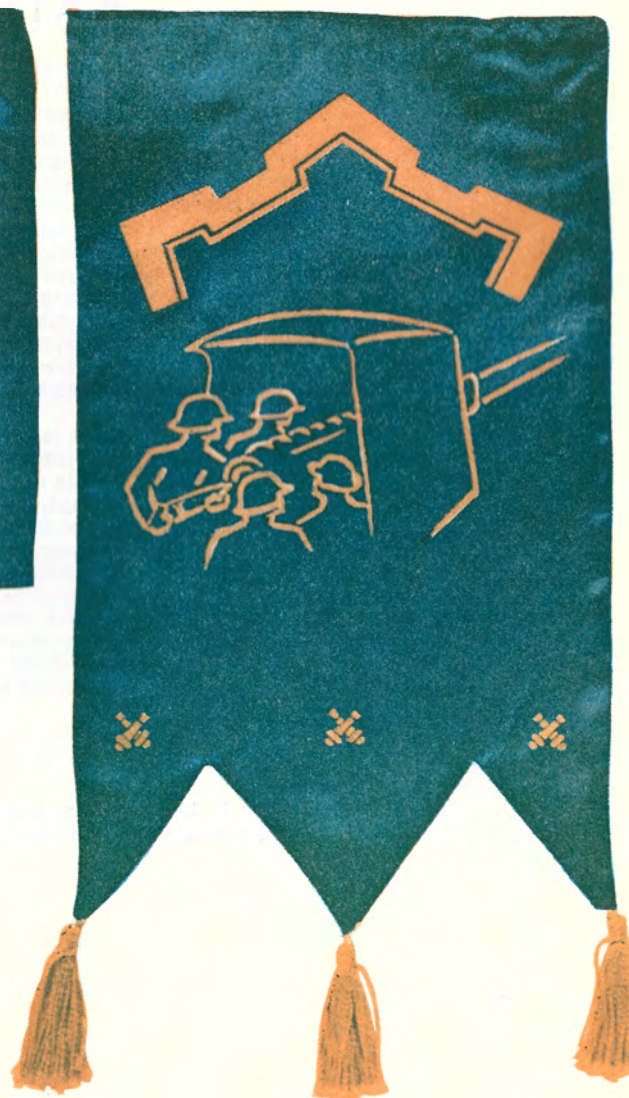
RANNIKON PUOLUSTAJA

VAPAAEHTOISEN RANNIKONPUOLUSTUSTYÖN JUHLAA

RANNAKOTYKISTÖKERHO
JOHTORENGAS 35 VUOTTA

RANNIKON PUOLUSTAJAIN
KILTA 10 VUOTTA

RANNIKON PUOLUSTAJA

15. VUOSIKERTA N:o 1/1972

Rannikkotykistöupseeriyhdistyksen ja Rannikon Puolustajain Killan tiedotuslehti

Toimitusneuvosto:

ev E Veranen puhjoht
kenrm V Karvinen
pääjoht E Tuuli
evl O Lyytinen
prof P Vähäkallio

Päätoimittaja	Evl M Lappalainen
Toimittajat	kapt V Skyttä, kapt O Ström ja ylil M Oila PE, maj O Simola ja ylil E Räihä RtK. Toim R Telaranta
Osoiteasiat	Nti M Korhonen PE puh. 625 801
Taloudenhoito	sotmest T Linna PE puh. 625 801
Siirtotalletustili	N:o 4641 38—4
Ilmoitukset	Edustik Oy Merimiehenk. 29 00150 Hki 15 puh. 663 156

AATE

Lippumme ain' uljaana liehu,
ja mieleemme uskolla täytä.
Rantoja vapaan Suomenmaan,
on meidän suojata suotu.

Moni veli jäänyt on
kentälle kunnian ja
helmaan aaltojen sinisten.
Velvollisuus loppuun asti,
näin täyttyi saatossa kohtalon.
Viestin heiltä me saimme:
Te isänmaata kaikk' yhdessä rakentakaa,
Sen parhaaks' voimanne ponnistakaa.

Nämä rannat kattamat graniitin,
on toivomme vapaina säilyttää.
Ääreille aaltojen pauhun
ja ulapan hymyävän,
Me tahdomme linnan kohottaa,
jok' valppaana kansaamme suojaa.
Se uhkaa ei ketään,
vain omaansa turvaa.
Ja takoa aatteen voimakkaan
johtorenkaaksi kranaattien,
Siteeksi nuorten ja veteraanien,
perinteeksi Killan yhteisen.

Kiltaa ja Johtorengasta onnitellen sekä arvokkaalle työlle menestystä toivottaen
Rannikkotykistön Upseeriyhdistys ja Rannikon Puolustaja lehti.

PUOLUSTUSMINISTERI
SULO HOSTILA

Suomalainen turvallisuuspolitiikka, jonka keskeisenä pyrkimyksenä on säilyttää maamme kansainvälisten ristiriitojen ulkopuolella, on monista tekijöistä koostuva kokonaisuus, johon jokaisella kansalaisella on omalla panoksellaan mahdollisuus vaikuttaa isänmaamme ja yhteiskuntamme parhaaksi. Mitä monimutkaisemmaksi maailman turvallisuuspoliittinen kokonaiskuva ja oman yhteiskuntamme rakenne muodostuvat sitä merkityksellisempää ja arvokkaampaa on kaikki sellainen työ, joka pyrkii luomaan virallista turvallisuuspolitiikkaa ja maanpuolustusta tukevalle vapaaehtoiselle toiminnalle aktivoivia puitteita.

Esitän onnitteluni kuluvana keväänä 10-vuotisjuhlaansa viettävälle Rannikon Puolustajain Killalle sekä 35-vuotisjuhlaansa viettävälle Helsingin Reserviupseeripiirin Rannikkotykistökerho "Johtorenkaalle" jäsenkuntineen. Kumpainenkin yhdistys on tehnyt suuriarvoista työtä omalla, nykyaikana edelleen keskeisen huomion ansaitsevalla maanpuolustuksen lohkolla, rannikon puolustuksen piirissä, ensisijaisesti sen henkisen voiman ylläpitäjänä ja kehittäjänä.

Haluan kiittää kumpaakin yhdistystä suoritetusta arvokkaasta maanpuolustustyöstä sekä toivottaa toiminnallenne jatkuvaa menestystä.

PUOLUSTUSVOIMAIN KOMENTAJAN TERVEHDYS

Sotilaallisessa maanpuolustuksemme on rannikon puolustuksella oma vaativa etulinjan tehtävänsä, jonka menestyksellinen suorittaminen on materiaalistien edellytysten ohella nykyaikanakin ratkaisevasti lujan puolustushengen varassa. Tietoisuus tehtävästä ja luottamus omiin voimiin kaikissa oloissa ovat niitä voimia, joille maamme rannikoiden puolustaminen on perustunut ja edelleen perustuu.

Vapaaehtoiset aatteelliset yhdistykset Rannikon Puolustajain Kilta ja Helsingin Reserviupseeripiirin Rannikkotyöstökerho "Johtorengas", jotka tänä keväänä viettävät merkkivuottaan, edustavat erityisesti sitä henkeä, joka muodostaa rannikon puolustajien, niin reservissä kuin aktiivipalveluksessa olevien ja niin sodan kovan kokeen käyneen vanhan polven kuin rauhan ajan nuoren polven, menestyksellisen yhteistyön kestävä perustan.

Te juhlivien yhdistysten jäsenet tunnette rannikoillamme palvelleina tai parhaillaan palvelevina ja rannikon puolustamisen monitahoiseen kenttään jatkuvasti kiinnostuneina varmasti tyydytystä siitä, että rannikon puolustuksemme piirissä on viime vuosina tapahtunut paljon teknillistä, organisatorista ja koulutusalan kehitystä. Toivon, että tämä antaa teille uskoa ja luottamusta työhönne omalla vapaaehtoisella kentällä.

Kannustakoot rannikon puolustajien luja yhteishenki ja rannikon puolustuksen myönteinen aineellinen kehitys erityisesti myös nuoria rannikon puolustajia aktiiviseen toimintaan.

Puolustusvoimien puolesta haluan kiittää merkkipäivää viettäviä yhdistyksiä ja niiden kaikkia jäseniä pyyteettömästä, nykyajan yhteiskunnassa korostuneen arvostuksen ansaitsevasta työstä maanpuolustuksemme hyväksi sekä toivottaa yhdistyksille jäsenkuntineen jatkuvaa menestystä arvokkaassa maanpuolustustyössä.

K. O. Leimola

RANNIKON PUOLUSTAJAIN KILLAN PUHEENJOHTAJA ERKKI TUULI

Joka yleensä on kiinnostunut isänmaan asioista, sen kehityksestä ja menestyksestä sekä sen itsenäisestä olemassaolosta yleensä, hänen täytyy olla kiinnostunut myös maanpuolustuksesta, sillä sehän sisältyy itsenäisen valtion turvallisuuspolitiikan olennaisiin osatekijöihin, ulkopolitiikan ja kansan hyväksymän, oikeusjärjestykseen perustuvan sisäpolitiikan lisäksi. Suoritetut mielipidetutkimukset osoittavatkin, että valtava enemmistö maamme kansalaisista pitää maanpuolustusta välttämättömänä ja puolustusvoimiamme maanpuolustuksen toteuttajana ja puolueettomuuden ylläpitäjänä tarpeellisenä.

Monet maanpuolustuksen hyväksi työskentelevät kansalaisjärjestöt kuten Reserviupseeriliitto ja Reservin Aliupseerien Liitto, alan ammattijärjestöjen lisäksi, ovat kuitenkin nähneet, että maanpuolustustyötä on tehtävä myös armeijamme piirin ulkopuolella. Samaan tulokseen ovat päätyneet myös aselajikillat, jotka alkuaan perustettiin yhdyssiteeksi samoissa aselajeissa taistelleiden ja palvelleiden miesten keskuuteen ja vaalimaan joukko-osastojensa kunniakkaita perinteitä.

Nuo tehtävät ovat joukko-osastokilloilla edelleenkin säilyneet ja Rannikon Puolustajain Killalla monipuolisen ja teknillisen aselajin edustajana on mitä velvoittavin tehtävä koota pitkän rannikkomme rannikkojoukoissa palvelleet ja niissä sotien aikana maataan puolustaneet yhteisiin tilaisuuksiin verestämään vanhoja muistoja ja tapahtumia, mutta erikoisesti saamaan tietoa myös aselajimme kehityksestä, muutoksista ja tulevaisuuden kaavailuista. Vain kiinteästi seuraamalla noita tapahtumia parhaiten täytämme sen asevelvollisuusvelvoitteen, joka meillä varsinaisen asevelvollisuusajan päätyttyäkin itsekullakin on. Vain siten säilytämme myös kullekin aselajille kuuluvan yhteishengen ja erikoisesti sen yhteenkuuluvaisuuden, joka rannikkopuolustuksen toiminnalle on niin tärkeää.

Käydyt sodat osoittivat voimakkaan maanpuolustustahdon merkityksen. Se korvasi paljolti armeijamme varustelussa olleita suuriakin puutteita. Henkinen maanpuolustus nykyajan ristiriidoissa ja mitä moninaisimpien vaikutteiden yhteiskunnassa ja tiedotusvälineiden voimakkaan kehityksen vuoksi, on tullut vieläkin tärkeämmäksi. Maanpuolustushengen, itsenäisenä valtiona pysymisen tahdon vaaliminen onkin maanpuolustuskiltojen tärkeitä tavoitteita. Sitä toteutetaan oikealla tilanteen selvittämisellä turvallisuuspoliittisista kysymyksistä niin oman maamme osalta kuin yleisestikin, mutta myös realistisesti selvittämällä ne mahdollisuudet, joita meillä maanpuolustuksellisin voimavaroin on siinä asemassa ja tehtävässä, johon puolueettomuutemme ja tehdyt sopimukset maamme velvoittavat.

Yhteyden pito niihin joukko-osastoihin, joissa olemme palvelleet, onkin sen vuoksi kiltatoiminnan tärkeimpiä toimintamuotoja tietouden saamiseksi ja kehityksen seuraamiseksi aselajimme kohdalla. Teollisuus- ja laitosvierailuilla saamme taas kosketuksen siihen siviilihallintoon, jonka yhteistoiminta puolustusvoimien kanssa kaikissa oloissa on välttämätön. Kun kiltatoiminta on avoin kaikille asevelvollisuutensa suorittaneille, puolustusvoimissamme saatuihin arvoihin katsomatta, työskentelemme nimenomaan sellaisen maanpuolustushengen vaalimiseksi, joka perustuu armeijamme ja kaikkien siviilisektoreiden ja kaikkien kansalaisten yhteistyöhön.

Asevelvollisuustoverimme ja yhteiset kokemukset ja tapahtumat vetävät meitä kuitenkin ehkä eniten toistemme luokse. Tällaisen toveripiirin luomiseen kiltatoiminta nimenomaan myös pyrkii ja siksi se kutsuu kaikkia asevelvollisuutensa suorittaneita miehiä piiriinsä. Työ- ja toimintamuotoja löytyy jokaiselle ja kiltajoukkoon tullessaan voi jokainen tuoda oman mielenkiintoisen lisänsä ja harrastusalaansa toimintaan. Kunhan se on maanpuolustustamme rakentamassa ja voimistamassa, ei sitä romuttamassa.

JOHTORENKAAN PUHEENJOHTAJA PENTTI VÄHÄKALLIO

Kerhomme kuluneet 35 toimintavuotta sisältävät vaihtelevaa innostusta, harrastusta ja toimintaa kerhomme alkuperäisten sääntöjen hengessä eli

- edistää yhteenkuuluvaisuutta rannikkokotikistön kuuluvien reserviupseerien kesken sekä toimia näiden sekä Rannikkokotikistön Upseeriyhdistyksen yhdysseidenä;
- ylläpitää ja tehostaa jäsenissään ja ympäristössään maanpuolustustahtoa sekä syventää reserviupseerien yhteenkuuluvuudentunnetta yleensä;
- vaalia ja edistää meripuolustuksemme ja erikoisesti rannikkokotikistömme kehittämistä.

— Näiden sääntäjien henkeä olemme pyrkineet noudattamaan parhaan kykymme mukaisesti eikä niissä liene sanaakaan, jota emme nyt 35 vuoden kuluttua voisi hyväksyä.

Olemme kiitollisia niille kahdeksalentoista Helsingin rannikkokotikistösuojeluskunnan reserviupseerille, jotka ennakkoluulottomasti uskalsivat perustaa Johtorenkkaan, joka nopeasti laajeten loi itselleen perinteet ja hankki vakinaisen väen rt-upseeriston tuen ja myötämielisyyden, joita olemme edelleen runsain mitoin saaneet nauttia. Johtorengas on suuressa kiitollisuuden velassa aselajin korkeimmalle johdolle, joukko-osastojen komentajille ja koko rannikkokotikistön henkilökunnalle tästä tuesta, joka on Johtorenkkaan menestyksellisen toiminnan perusedellytys.

Kiitän myös Helsingin Reserviupseeripiiriä ja sen edeltäjiä tuesta ja ymmärtämyksestä Johtorenkkaan asemaa kohtaan. Johtorengashan oli tavallaan musta lammas Helsingissä kuullessaan viiden vuoden ajan itsenäisenä kerhona Suomen Reserviupseeriliittoon ilman silloisen Helsingin kerhon välitystä siirtyäkseen sitten ko. kerhon ensimmäiseksi alaosastoksi. Johtorenkkaan 35-vuotisessa toiminnassa on ollut huippuja ja laaksoja, mutta reserviupseeri- ja rannikkokotikistöhenki on kestänyt kerhomme suuret muutokset, nimittäin muutoksen itsenäisestä kerhosta HRUP:n alaosastoksi sekä myös RUL:n suuren organisaatiomuutoksen aselajikerhojen kohdalla myöhemmin syntyneiden aluekerhojen itsenäistytessä ja aselajikerhojen jäädessä RUL:n organisaatiossa epäviralliseen asemaan vilkkaasta toiminnastaan huolimatta.

Vetoan erityisesti Johtorenkkaan nuoriin jäseniin toiminnan vilkastuttamiseksi ja tekemiseksi tulevaa jäsenistöämme kiinnostavaksi, aselajihenki ei tunne ikärajoja.

Kerhon talous on liikunut varsin laajoissa rajoissa, olemmekaan joskus voineet järjestää laajoja yleisötilaisuuksia, joskus taas on pienimpienkin menojen peittäminen tuottanut vaikeuksia. Kerhomme nykyinen auttava taloudellinen asema on niiden tukijoidemme ansiota, joita olemme yrittäneet vaivata vain juhluvoisinamme. Esitän Johtorenkkaan parhaat kiitokset työmme tukijoille.

Muistakaamme myös kiitollisuudella entisten puheenjohtajien, johtokunnan jäsenien ja rivimiesten panos Johtorenkkaan ja maanpuolustusaatteen hyväksi.

Tehkäämme kunniaksi sille suurelle rannikkokotikistön reserviupseerien joukolle, joka on poistunut ainaiseksi riveistämme ja täyttäkäämme velvollisuutemme niin kerhomme jäsenenä kuin maataan rakastavina suomalaisina.

AJATUKSIA RESERVIUPSEERITOIMINNASTA JOHTORENKAAN MERKKIPÄIVÄNÄ

Reserviupseereiden järjestötoiminnan syntyvaiheessa Reserviupseerikerhon (1925) perustajat määrittivät toimintansa tarkoitukseksi ”— pitää yhteyttä jäsentensä kesken ja suoda heille tilaisuus pysyä sotalaitoksen kehityksen tasalla sekä toimia yhdysseidenä reservi- ja aktiiviupseereiden välillä —”. Selkeämmin voidaan reserviupseerijärjestön tavoitteita tuskin enää ilmaista.

Kunnioitettavan 35-vuoden iän saavuttanut Johtorengas lähti liikkeelle ja viritti toimintansa noiden samojen periaatteiden varaan. Niitä se on myös johdonmukaisesti seurannut. Järjestötoiminnan perimmäisiin vaatimuksiin kuuluva yhteenkuuluvaisuus on ilmennyt yhdistyksen piirissä aina voimakkaana. Terve aselajihenki on ollut se lähde, josta Johtorengas on voinut ammentaa jatkuvaa käyttöenergiaa. Se on ollut omiaan tiivistämään yhdistyksen rivejä myös silloin, kun reserviupseerien järjestötoiminta on muualla potanut tilapäistä verenvähyyttä.

Johtorenkkaan erityisoikeuksiin on aina kuulunut läheinen yhteistyö Rannikkokotikistön Upseeriyhdistyksen kanssa. Tämän kanavan luominen ja sen avulla ylläpidetty reservi- ja aktiiviupseerien kanssakäyminen on kirjattava todella merkittäväksi saavutukseksi. RUL:ssä ei ehkä aina ole riittävästi tiedostettu, mikä henkisten voimavarojen lisä tästä on koitunut reserviupseeritoiminnalle laajemminkin kuin vain Johtorenkkaan puitteissa. Tärkeintä on kuitenkin ollut se, että merellisen puolustuksemme johtajatehtäviin koulutettu reservin päällystö on voinut olla jatkuvassa kanssakäymisessä vakinaisessa palveluksessa oleviin puolustushaaran ammattimiehiin ja näin vapaan harrastustoimintansa puitteissa pysyä todella — alkuperäistä reserviupseerikerhon tarkoituspukälää siteerataksemme — ”sotalaitoksen kehityksen tasalla”.

Tämän lyhyen kirjoituksen tarkoituksena ei ole tarkastella lähemmin Johtorenkkaan ansiokasta toimintaa RUL:n piirissä. Se on jätettävä yhdistyksen historiikin kirjoittajien tehtäväksi. Sen sijaan sallittaneen esittää eräitä yleisiä näköaloja reserviupseeritoimintamme tämänhetkisestä tilasta.

Kehitys on kulkenut vääjäämättömästi rataansa. Vuosikymmenien kuluessa ovat upseeripolvet toisensa jälkeen astuneet järjestöme riveihin. Heidän toimestaan on aikaansaatu monia uudistuksia kuten RUL:n uusi periaateohjelma, reserviläisliittojen turvallisuuspoliittinen ohjelma, johtamistaidon koulutuksen aloittaminen ja voimakas vaatimus läheisemmästä yhteistoiminnasta Reservin aliupseerien liiton kanssa.

Järjestöme aatteellinen perusta — maanpuolustushengen vaaliminen ja lujittaminen — on niin vankka, ettei sen suhteen ole tarvetta korjauksiin. Jotain varsin merkittävää on tälläkin saralla kuitenkin tapahtunut ja tapahtumassa. Mainitsimme jo esimerkkinä liittojemme turvallisuuspoliittisen ohjelman. Se on yksi osoitus järjestöme ja sen jäsenten aktiivisuudesta osallistua nykyään käytävään rakentavaan maanpuolustuskeskusteluun. Tehtäviimme reservin upseereina kuuluu jatkuvasti toimia niin, että kansakuntamme olisi vaaran uhatessa yksimielinen ja henkisesti valmis puolustamaan vapauttaan.

Puolustusvoimain kasvatteina ja kriisitilanteissa sen eriaisteisiin johtajatehtäviin joutuvin reserviupseerit tuntevat luonnollisesti jatkuvaa kiinnostusta puolustuslaitosta kohtaan. Viime aikoina on järjestöme toistuvasti kiinnittänyt valtiovalan huomiota jäsenistönsä koulutuksen puutteellisuuteen ja puolustusvoimain materiaallisen kehittämisen tarpeellisuuteen. Vaatimuksemme on, että yhteisten verovarojemme käyttö valtion menoarvion puitteissa tulee jaoittaa niin, että myös turvallisuutemme kannalta ensiarvoisista tarpeista huolehditaan nykyistä tehokkaammin.

Sisäisen toimintamme tärkeimpiin uudistuksiin kuuluu epäilemättä yleisen johtamistaidon koulutuksen liittäminen ohjelmaamme. Sen tarkoituksena on tarjota omatoimisuuteen perustuen koulutusmahdollisuuksia ja opastusta johtamistaidossa lähinnä nuoren polven reserviupseereille ja -aliupseereille. Järjestöllämme on nyt toiminta-

10-VUOTTA RANNIKON PUOLUSTAJAIN KILTA

PYHIMYSTEN HUOMASTA ASELAJIVELJESKUNTAAN

Käsite Kilta (gille, gilde) juontaa alkunsa keskiaikaisesta Euroopasta, jossa etenkin samaa ammattia harjoittavien henkilöiden keskinäistä avunantoa ja seurustelua varten perustettiin veljeskuntia eli kiltoja. Killoilla oli yleensä oma nimikkosuojeluspyhimyksensä sekä kiltatalo tai -tupa. Ammattikuntaperustasta kiltajajatus laajeni myöskin Suomessa saman yhteiskuntaryhmän tai -kerroksen puitteisiin. Muodostui käsityöläiskiltoja, kisällikiltoja jne. Tunnetuimpia kiltoja Suomessa oli turkulainen "Kolmen Kuninkaan Kilta".

Vanhoissa tietolähteissä ei löydy mainintoja erityisesti rannikkoväestöä tai merellisiä ammatteja edustavista killoista. Merenkulkijoille ja kalastajille olisi esimerkiksi sopinut "Pyhän Andreuksen Kilta" merenkulkijoiden suojeluspyhimyksen mukaan, jota myrskyävällä merellä lienee useinkin kutsuttu avuksi ja jolle osoitettiin toivomuksia kalansaaliista, kuten sanonta "Anna Antti ahvenia" vieläkin todistaa. Pyhän Andreuksen Kilta jäi perustamatta, ehkäpä pyhimysten suojeluksen tarpeen ollessa rannikon miehille vain hetkellistä, uskon omiin voimiin yleensä riittäessä, kuten Luvian seudun sananparsi "Aut ny eres Pirskeriin saakk, kyl me sit jo ittekkii kottiin pääsem" myrskyllä korkeimmille voimille osoitettuna anomuksena todistaa.

Sotien jälkeen, lähinnä 1960-luvulla ryhdyttiin maassamme perustamaan joukko-osastokiltoja, joiden tarkoituksena on joukko-osaston perinteiden vaaliminen ja yhteyden pitäminen samassa joukko-osastossa palvelleiden kesken. Heti alusta alkaen nämä joukko-osastokillat saivat rinnalleen laajemmat aselajikillat, joihin Rannikon Puolustajain Kiltakin kuuluu. Nykyään toimii 52 kilttaa, joista kiltamme on eräs vanhimmista.

Viimeisiä suuntauksia kiltatoiminnan alalla edustavat esitykset kiltatoiminnan suuntaamisesta kokonaan alueelliselle perustalle maa- ja paikkakunnittain sekä varusmiesten vapaa-aikaharrastusten liittämistä kiltatoiminnan elimelliseksi osaksi.

Kiltatoiminnan perusajatuksena on näkemys maanpuolustustyöstä koko kansan asiana, kiltajäsenyyden ollessa avoin kaikille sotilasarvoon, -koulutukseen, yhteiskunnalliseen asemaan tai sukupuoleen katsomatta. Veljeskunta muodostuu kuitenkin yhdistävän tekijän ympärille, jona Rannikon Puolustajain Killalla on rannikko ja sen puolustaminen, joten Kilta on toiminut ja tulee toimimaan samanaikaisesti sekä aselaji-, alueellisella- että joukko-osastoperustoilla.

ME ALLEKIRJOITTANEET OLEMME TÄNÄN PÄÄTTÄNEET...

Ajatus oman killan perustamisesta virisi rannikon puolustajain piirissä heti sotavuosien jälkeen. Rannikkotykistöaselaji tunnettiin vireydestään yhdistystoiminnan aloilla, kyse oli vain kaikkien rannikon puolustajain yhdistämisestä yhteiseen veljespiiriin.

Hankkeen toteuttamiseksi muodostui vuoteen 1961 mennessä lähinnä RT 2:n historia- ja avustussäätiön rungolle valmistelutoimikunta. Saatuaan toiminnan aloittamisen perusteet ja suuntaviivat kartoitetuiksi kutsui toimikunta kaikkia asiasta kiinnostuneita kokoontumaan Rannikon Puolustajain Killan perustamaan kokoukseen Katajanokan Upseerikerholle Helsinkiin huhtikuun 16 päivänä 1962 kello 19.00 alkaen. Tähän kokoukseen saapui n. 100 henkilöä. Kokouksen avasi Norman Simonen selostaen Killan tarkoituksia ja muita sen suunniteltua toimintaa liittyviä kysymyksiä. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin tämän jälkeen A. E. Lyytinen ja sihteeriksi V. Heinikainen. Valmistelutoimikunnan laatima sääntöehdotus hyväksyttiin eräin pienin korjauksin. Näiden edelleen voimassa olevien sääntöjen keskeisimmät alkupykälät ovat seuraavat:

Nimi, kotipaikka ja toiminta-alue

1. §

Yhdistyksen nimi on Rannikon Puolustajain Kilta r.y., sen kotipaikka on Helsingin kaupunki ja toiminta-alue Suomen valtakunnan alue. Yhdistyksestä käytetään näissä säännöissä nimitystä Kilta.

Tarkoitus ja toiminta

2. §

Killan tarkoituksena on maanpuolustushengen kehittäminen ja ylläpitäminen, rannikkotykistön ja rannikkojalkaväen joukko-osaston sekä rannikon väestön lähentäminen toisiinsa, toiminta jäsentensä keskeisenä yhdyssiteenä, rannikon puolustuksen piiriin kuuluvien historiallisten perinteiden ja yhteisten muistojen vaaliminen, rannikkotykistössä ja rannikkojalkaväessä palvelevien varusmiesten palvelusalttiuden kannustaminen, yhteishengen edistäminen sekä vaikeuksiin joutuneiden sotaveteraanien tukeminen.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi Kilta kerää perinneaineistoa, julkaisee rannikkopuolustusta käsitteleviä painotuotteita, elävöittää historiallisia muistoja sekä järjestää juhla-, kokous-, keskustelu-, retkeily-, tutustumis- ym. saman-

tapaisia tilaisuuksia, mikäli mahdollista yhteistoiminnassa muiden samaan päämäärään pyrkivien yhdistysten ja järjestöjen kanssa.

Toimintansa tukemiseksi Kilta voi asianomaisen luvan saatuaan harjoittaa ravintola-, elokuva- ja kustannustoimintaa, toimeenpanna arpa-ja keräyksiä sekä maksullisia tilaisuuksia. Kilta voi vastaanottaa lahjoituksia, jälkikäädöksiä ja testamentteja sekä omistaa kiinteää ja irtainta omaisuutta.

Jäsenyyttä koskevat määräykset

3. §

Killan varsinaiseksi jäseneksi pääsee jokainen rannikkotykistössä tai rannikkojalkaväessä tahi niille läheiseksi katsottavassa puolustusvoimain joukko-osastossa palvellut tai palveleva miespuolinen Suomen kansalainen, vaki-naista palvelusta suorittavia asevelvollisia kuitenkin lukuun ottamatta. Jäsenet hyväksyy Killan johtokunta.

Killan kokouksissa on äänioikeus vain varsinaisilla jäsenillä.

Killan naisjäseneksi pääsee rannikkotykistön tai rannikkojalkaväen joukko-osastossa palvellut tai palveleva naispuolinen toimenhaltija, sotilaskoti- tai vastaavissa tehtävissä toiminut tai toimiva henkilö sekä Killan varsinaisen jäsenen naispuolinen omainen. Jäseneksi hyväksyminen tapahtuu samoin kuin edellä on varsinaisesta jäsenestä sanottu. Naisjäsenet voivat muodostaa rekisteröimättömiä naisosastoja.

Killan kannattavaksi jäseneksi johtokunta voi hyväksyä vuosikokouksen määräämän kertakaikkisen tai vuosittaisen jäsenmaksun suorittaneen henkilön tai oikeuskelpoisen yhteisön. Killan kunniajäseneksi voi Killan vuosikokous johtokunnan esityksestä hyväksyä henkilön, joka ansiokkaasti on toiminut Killan päämäärien hyväksi.

Killan jäsenten on, kunniajäseniä lukuunottamatta, suoritettava jäsenmaksu, jonka suuruudesta ja maksuajasta päätetään vuosikokouksessa.

Vuosittaisen jäsenmaksun sijasta Killan varsinainen jäsen ja naisjäsen voi suorittaa ainaisjäsenmaksun, jonka suuruudesta päätetään vuosikokouksessa.

Killan jäsenet voivat johtokunnan suostumuksella muodostaa epäitsenäisiä, rekisteröimättömiä paikallisosastoja Killan jäsenten keskinäistä yhteydenpitoa ja Killan tarkoituksia edistämään.

Täten päätettiin perustaa Rannikon Puolustajain Kilta niminen yhdistys ja ilmoittaa se yhdistysrekisteriin merkittäväksi sekä hyväksyttiin valmistelutoimikunnan laatima sopimuskirja: "Me allekirjoittaneet olemme tänään päättäneet perustaa RANNIKON PUOLUSTAJAIN KILTA ry nimisen yhdistyksen, hyväksyneet sille tämän sopimuskirjan liitteenä olevat säännöt ja liittyneet itse sen jäseniksi". Sopimuskirjan allekirjoittivat A. E. Lyytinen, E. Salovaara ja V. Heinikainen.

Killan ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valit-

tiin Eero Salovaara. Johtokunnan muiksi jäseniksi valittiin V. Heinikainen, Y. Heinonen, V. Karvinen, A. U. Lehtonen, A. E. Lyytinen, O. Nissinen, M. Ratia, K. Rydman, N. Simonen ja V. Vyyryläinen.

Seuraavaksi hyväksyttiin Killan toimintaohjelma jossa toiminta jaettiin keskusjohtoon ja paikallisosastojen toimintakenttiin. Keskusjohtoon muodostava johtokunta ja valtuuskunta osallistuu paikalliskiltojen perustamis- ja muihin tilaisuuksiin pyrkien antamaan esitelmöitsijä- tai ohjelma-apua, laatii suunnitelmia ja antaa oheita toiminnan ohjaamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi, järjestää yhteistilaisuuksia sekä osallistuu Rannikon Puolustaja-lehden toimittamiseen. Paikallisosastojen johtokuntiin pyritään saamaan edustajat upseerien, alipäällystön ja miehistön eri ikäluokista. Paikallisosastot pyrkivät järjestämään jäsenistölleen esitelmä- ja illanviettoilaisuuksia noin neljästi vuodessa. Ainakin kerran vuodessa suoritetaan retkeily paikallisen rannikkojoukko-osaston alueelle sekä järjestetään isänmaallisiaihainen juhla paikkaseudun väestölle. Tutustumiskäyn- tejä suoritetaan teollisuuslaitoksiin ja vastaaviin. Aselajien sotainvalidien ja -veteraanien sosiaalista tilaa seurataan järjestäen tarvittaessa avustustoimintaa. Osallistutaan varusmiesten kotiuttamis- ja vastaaviin tilaisuuksiin sekä omaisten päiville joukko-osastoissa jakaen tunnustuspalkintoja ansioituneille varusmiehille.

Perustavan kokouksen päätteeksi suoritettuna jäsenmerkinnässä liittyi Kiltaan 14 ainaisjäsentä, 71 varsinaista jäsentä sekä 6 naisjäsentä.

TYVESTÄ PUU VERSOO — KESKUSKILLAN TOIMINTAA

Perustettu Kilta ryhtyi tietenkin ponnella toteuttamaan toimintasunnitelmaansa. Alkuaikojen keskeisin tehtävä oli paikallisosastojen toiminnan käynnistäminen, jossa onnistuttiinkin hyvin. Helsingin, Kymenlaakson ja Turunmaan osastot perustettiin v. 1962, Rauman osasto v. 1963, Hangon v. 1964 ja Vaasan v. 1965. Keskuskilta oli tiiviisti mukana perustamistoiminnassa. Yhteinen toimintaohje paikallisosastoille vahvistettiin vuosikokouksessa 14.4.1964.

Kilta aloitti heti julkaisutoimintansa liittymällä Rannikkotykistön Upseeriyhdistyksen tiedotuslehden Rannikon Puolustajan julkaisijaksi. Ensimmäinen yhteisnumero oli n:o 3/62.

Vuonna 1963 tehtiin päätös Killan yhteistilaisuuksien lisäämisestä järjestämällä vuosikokouksen lisäksi vuosittain erityinen Rannikon Puolustajain Päivä. Ensimmäinen tällainen päivä toimeenpantiin Isosaareissa 22.9.1963.

Tuona päivänä ikoi Kilta ensimmäiset ansiolevykkeensä SIRtR:n ja VaaRPstön varusmiehille. Vuoteen 1964 mennessä sai Kilta myös oman rintamerkinsä, viirejä ja standardin (kansikuvassa).

Sunnitelmien mukaisesti on keskuskilta tukenut paikallisosastoja hankkimalla esitelmöitsijöitä kiltatilaisuuksiin.

Kun paikallisosastot luonnollisesti toimivat alueillaan tiiviissä yhteistoiminnassa rannikkotykistöjoukko-osastojen ja alueen muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa, on keskuskiltilta osaltaan ylläpitänyt suhteita Puolustusvoimain jontoon ja muihin maanpuolustusjärjestöihin. Killan osuus valtakunnallisessa kiltatoiminnassa on ollut varsin näkyvä. Kun kilttojen neuvottelukunta perustettiin v. 1963, valittiin sen varapuheenjohtajaksi Rannikon Puolustajain Killan puheenjohtaja Eero Salovaara. Joukko-osastokillat ry:n rekisteröimisasiakirjan allekirjoittivat kiltamme edustajina A. E. Lyytinen ja K. Rydman yhdessä Autojoukkojen Killan ja UudJP:n Killan edustajien kanssa. Vuonna 1970 Maanpuolustuskillat ry:ksi muutuneessa kiltatoimintaa koordinoivassa Joukko-osastokillat ry:ssä on Rannikon Puolustajain Killan jäseniä toiminut seuraavissa hallitteisissa tehtävissä: Kiltaneuvoston varapuheenjohtajana vuoteen 1970 Eero Salovaara, puheenjohtajana vuodesta 1971 Tapio Koski sekä kiltahallituksen puheenjohtajana vuodesta 1971 Erkki Tuuli oltuaan hallituksessa vuodesta 1969. Kiltaneuvostossa on Killasta upseereita, aliupseereita ja miehistöä edustavat jäsenet.

Kilta on myöskin jatkuvasti kehittänyt yhteistoimintaansa muiden Pohjoismaiden veljekilltojen kanssa.

Erinä esimerkiksi keskuskillan toimintakentästä mainittakoon mm. rannikkotykistön veteraanien oikeuksien turvaamiseksi tehty kirjelmä rintamamiesten sotilaseturkotealle rannikkotykistön henkilökunnan sisällyttämisestä rintamasotilaskäsitteeseen, ponsi Suomenlinnan historiallisen arvon säilyttämisen puolesta, vuokra-asuntohanke ja nuorisotoimikunnan tutkimus.

Rannikon Puolustajain Killan puheenjohtajina ovat toimineet pääjohtaja, kapteeni res. Eero Ilmari Salovaara 1962—66 ja pääjohtaja, majuri res. Erkki Viktor Tuuli vuodesta 1966—.

Varapuheenjohtajina ovat toimineet eversti A. E. Lyytinen 1962—64 ja evl. N. A. Simonen vuodesta 1964.

Killan toiminnanjohtajina ovat olleet evl. A. Koljonen 1962—63 ja eversti A. E. Lyytinen 1963—70.

Hallituksen jäseninä ovat yhtäjaksoisesti koko Killan toiminta-ajan olleet N. Simonen ja K. Rydman. Hallitukseen ovat lisäksi kuuluneet J. E. Sundström (63—), Y. Heinonen (62—63, 64—71), O. Nissinen (62—70), M. Ratia (62—70), V. Heinikainen (62—67), V. Karvinen (62—67), V. Vyyryläinen (62—66), E. Puhakka (67—), Y. Rikkonen (63—67), A. E. Lyytinen (62—64), A. Vistola (67—69), P. Brunila (69—71), J. F. Veranto (66—68), H. Ignatius (68—70), V. Vuorela (67—69), H. V. Seppälä (69—71), M. Jäntti (70—), R. Malinen (70—), R. Vauhkonen (70—), P. Orasmaa (71—), P. Elomaa (71—) ja A. U. Lehtonen (62—63).

Sihteerinä ovat toimineet V. Heinikainen (62—63), P. Silvast (63—67), E. Puhakka (67—69), ja T. Sario (69—).

Taloutta ovat hoitaneet K. Rydman (62—63), P. Silvast (63—66) ja T. Linna (66—). Tilintarkastajina ovat olleet E. B. Liusvaara, U. A. Aintila, J. Salin, H. Ekblad, A. Posti, H. Peltonen, H. Ignatius ja J. Väisänen.

TOIMINNAN PAINOPISTE ON KENTÄLLÄ PAIKALLISKILLOISSA

Edellä oleva lause toistuu lähes jokaisessa Killan vuosikertomuksessa ja sisältyy ajatuksena jo Killan ensimmäiseen toimintasuunnitelmaan. Toiminnan keskittäminen paikalliskiltoihin onkin paitsi luonnollinen ja järkevä, myös lähes ainoa mahdollisuus, koska keskuskilta ei voi koko rannikkomme kattavan toimintaluokseensa laajuudesta johtuen järjestää riittävästi koko jäsenkunnalleen sopivia tilaisuuksia.

Killan perustamisvuonna 1962 perustettiin myös kolme ensimmäistä paikallisosastoa, joiden nimi varsin pian vakiintui paikalliskillaksi. Nämä kolme uudisraivaajaa olivat:

- Helsingin Kilta, perustettu 3. 10. 62, puheenjohtaja Sulo Värtö,
- Kymenlaakson Kilta, perustettu 11. 11. 62, puheenjohtaja Yrjö Rikkonen ja
- Turunmaan Kilta, perustettu 19. 11. 62, puheenjohtaja John F. Veranto.

Seuraavana vuonna 1963 syntyi Rauman Kilta 10. 2., puheenjohtajana Lasse Virtala.

Kaksikielinen Hankoniemen Kilta — Hangö Uddes Gillet perustettiin v. 1964 E. Borgin puheenjohtajana ja viimeisenä liittyi veljeskuntaan ensimmäisten pohjalaisten varusmiesten astuttua palvelukseen Vaasan Rannikkopatteristoon v. 1965 Vaasan Kilta, puheenjohtajana Reino Vierros.

Killan jäsenmäärän kehittymistä osoittavat seuraavat pyöristetyt kokonaismäärät: v. 1962 n. 200, v. 1964 n. 550, v. 1966 n. 800, v. 1968 n. 1000 ja nykyisin 1100.

Tässä yhteydessä ei voida yksityiskohtaisesti selostaa kaikkia niitä tilaisuuksia ja tapahtumia, joita eri paikalliskilloissa on vuosikymmenen aikana toimeenpantu, joten seurailkaamme keskimääräisen kiltatoimintavuoden kulkua eräin kommentein laajennettuna kaikkia kiltoja käsittäväksi.

Kalenterivuoden aloittavat tavallisesti vuosikokoukset, ensin paikalliskiltojen ja niiden jälkeen keskuskillan yhteinen. Kokouksissa valitaan johtokunnat ja hyväksytään toimintasuunnitelmat. Vuosikokouksessa saadaan tavallisesti kuulla mielenkiintoinen esitelmä joko aselajiaheesta tai jostain päivänpolttavasta kysymyksestä. Yhteiseen kokoukseen on yleensä voitu saada alallaan maamme eturiviin kuuluvia asiantuntijaesittelöitsijä. Vuosien varrelta mainittakoon esimerkiksi Arvo Lyytinen, Risto Hyvärinen, Aimo Pajunen, Kulervo Killinen, Jorma Järventausta, Jaakko Valtanen ja Eero Veranen.

Kevätkaudella suoritetaan usein retkeilyjä, kiltailtoja voi kuitenkin mahtua joukkoon. Retket ovat suuntautuneet joukko-osastoihin, teol-

lisuuslaitoksiin (esim. OTK, Rikkihappo, Strömberg, Amer-Tupakka, Nokia Elektroniikka, Kesko, Neste) ja erilaisiin näntävyksiin (esim. Turun Linna, Haminan museo). Näin tutustutaan vuosien mittaan koko rannikkoluokse sotilas- ja siviilikohteisiin.

Kesän aikana osallistutaan valtakunnallisiin ja jopa yhteispohjoismaisiin kiltapäiviin sekä Rannikon Puolustajain Päivään. Syksy on illanviettojen aikaa. Illanvietot ovat olleet varsin monimuotoisia, josta esimerkkeinä mainittakoon yhteistilaisuudet muiden kilttojen kanssa, paneelikeskustelut, kiltävien tai varusmiehille järjestetyt tanssiaiset ja ohjelmalliset illat. Pikkujoulu kruunaavat vuoden. Niissä on pantu jalalla koresti, nähty ja kuultu esimerkiksi Lasse Liemolaa tai Koiviston sisaruksia aina ajan hengen mukaan, arvottu kinkkuja ja pidetty kaikkiin puolin hauskaa.

Koko vuoden kattavia toimintoja ovat olleet osallistumiset varusmiesten kotiuttamistilaisuuksiin, joissa luovutetaan Killan plaketit, varusmiehille järjestetyt kiltatilaisuudet, kunto-urheilutoiminta ja sotaharjoitusten tai ammuntojen seuraaminen. Vaikka killan piirissä toimiikin naisosastoja, niin kiltasisaria osallistuu kaikkiin kiltatilaisuuksiin miesten mukana.

RANNIKON PUOLUSTAJAIN PÄIVÄ

Kuten aiemmin mainittiin, päätettiin vuonna 1963 lisätä yhteisten kiltatilaisuuksien määrää järjestämällä vuosittain erityinen Rannikon Puolustajain Päivä.

Niistä onkin muodostunut vuoden päätapahtuma, jossa kiltaveljet rannikon eri osilta koontuvat yhteiseen juhlaansa. Esitettäköön niistä siis lyhyt koonnos hauskojen muistojen virkistämiseksi.

Ensimmäistä Rannikon Puolustajain Päivää vietettiin 22. 9. 1963 Isosaarella. Kiltalaisia osallistui tilaisuuteen noin 250. Ohjelmassa oli taistelunäytös, sotilaslounas ja päiväjuhla, jossa tervehdyspuheen piti Killan puheenjohtaja Eero Salovaara ja esitelmän suomalaisten sotilasominaisuuksista opetusneuvos Antero Rautavaara. Helsingin Killan puheenjohtaja Sulo Värtö jakoi ensimmäiset kiltapaketit varusmiehille, jotka olivat tykkimiehet U. J. Avellan, R. I. Toivakka ja V. I. Lehtonen Suomenlinnan Rannikkotykistörykmentistä sekä J. J. Ek ja C. G. Wallden Vaasan Rannikkopatteristosta.

Vuoden 1964 Rannikon Puolustajain Päivään osallistuneet n. 150 kiltalaista lähtivät 30. 8. Kotkan Kalarannasta veneillä kohti Rankkia, jossa Kotkan Rannikkopatteriston komentoa evl. P. Jokisalo toivotti heidät tervetulleiksi selostaen samalla patteriston senhetkistä toimintaa. Ennen lounasta ja kahvitusta vieraat tutustuivat linnakkeeseen ja rintaintipukujen kävttöön. Päiväjuhlan ohjelmassa oli sotilassoittoa, ltn P. Huhtasen esitelmä Somerin taistelusta, lausuntaa ja huumoria. Killan puheenjohtaja luovutti Killan ansiolevyksen N:o 1

Killan toiminnanjohtajalle eversti Arvo Lyytiselä. Melkoisen myrskyn läpi Rankista palattua laskettiin seppelä Kotkan sankarihaudoille.

Turunmaan Kilta oli seuraavan 15. 8. 1965 vietetyn Rannikon Puolustajain Päivän isäntäkiltana. Kiltalaiset kävivät Heikkilän kasar-meilla ja Turun Linnassa. Eversti Y. Pohjanvirta esitelmöi aiheenaan "Turunmaan saariston sotilaalliset vaiheet varhaisajoilta", oli puheita ja sotilassoittoa.

Vuonna 1966 oli Killalla kaksi suurtilaisuutta. Ensin vietettiin 22. 5. lähes 500 hengen voimalla Rannikon Puolustajain Päivää Mäkiluodossa, jolloin kuljetuksiin käytettiin kaikkia merikuljetusvälineitämme rannikkojääkärien uiskoista laivaston kalustolauttoihin, rannikkotykistön kuolemattomia Axel von Fersenin ja Augustin Ehrensvaldiä unhoittamatta. Tutustuminen raunioista jälleenrakennettuun nyky-aikaiseen linnakkeeseen oli jo sinänsä elämys. Lisäksi oli ammuntoja ja viihdeohjelmaa. Juhlapuheen piti Killan uusi puheenjohtaja Erkki Tuuli ja aiheesta "Mäkiluoto ennen ja nyt" esitelmöi majuri Aimo Pajunen. Eversti A. E. Lyytinen luovutti toimintansa lopettaneen RT 2:n historia- ja avustussäätiön varat Killalle.

24. 7. 66 paljastettiin Bengtskärsissä saaresta 26. 7. 1941 käydyn taistelun muistotaulu. Tilaisuuteen osallistui n. 200 henkeä, heidän joukossaan taisteluun osallistuneita ja saarella kaatuneiden omaisia. Pitkän valmisteluajan vaatien järjestelystä vastasi puheenjohtajansa Reino Niemen ja patteriston komentoajan evl. Aarre Kurjen johdolla Hankoniemen Kilta. Tilaisuutta kunnioittivat läsnäolollaan monet arvokkaat kutsuvieraat.

Vuonna 1967 muodostui Rannikon Puolustajain Päivän korvaavaksi päätapahtumaksi rannikkohenkinen valtakunnallinen maanpuolustuspäivä Upinniemiessä 27. 8. Killan jäsenistä kuuluivat järjestelytoimikuntaan V. Vuorela, N. Simonen, A. Pajunen ja T. Sario. Sateisesta säästä huolimatta parituhantinen yleisöjoukko osallistui avaisiin lippukentällä, tutustui maanpuolustusnäyttelyyn, jossa oli myös mittaava rannikkotykistöosasto, kuunteli kenttäjuhlassa puolustusministerin puhetta ja marssi ryhdikkäästi paraatissa. Merivoimien, rannikkotykistön ja rannikkojääkärien yhteinen taistelunäytös oli mielenkiintoinen ja illanvietot kerholla vahvistivat ystävyysiteitä laajalla sektorilla.

Seuraavaksi oli jälleen vuorossa Hanko ja Russarö, jossa 23. 5. 1968 vietettiin Rannikon Puolustajain Päivää lähinnä Keltaisen Prikaatin merkeissä. Päivän puitteet olivat tavallista mittavammalla osallistuneiden määrä kohosi yli 400:n. Tykistöammuntoja suorittivat kiinteällä tykistöllä HanRPsto ja moottoroidulla VaarPsto. Juhlapuheen piti Keltaisen Prikaatin taistelualueen entinen komentoa eversti A. E. Lyytinen. Killan puheenjohtaja Erkki Tuuli luovutti HanRPstolle Killan pienoislipun. Norman Simosen johtama veteraanien ohimarsi sai ryhdikkyystään osakseen seuraajien ihailun.

Turun Rannikkotyöstörykmentin Rauman edustan linnake Kuuskajaskari oli helatorstaina 15. 5. 1969 Rannikon Puolustajain Päivän pitopaikkana. Erkki Tuulen juhlapuhe ja Rauman kaupungin soittokunnan, Rauman mieslaulajien sekä TurRtR:n aliupseerikoulun oppilaiden esitykset tekivät tilaisuudesta lämminhenkisen maanpuolustusjuhlan vaikka kaatosade haittasikin muuta ohjelmaa.

Helsingin Kilta ja Rannikkotyöstökoulu vastasivat 30. 8. 1970 Rannikon Puolustajain Päivän järjestelyistä Santahaminassa. Juhlaan osallistui tavallista enemmän arvovaltaisia kutsuvieraita, joista mainittakoon Merivoimamme sodan aikainen komentaja kenrl. V. Valve, kaupunginjohtaja E. von Frenckell, Vaxholmaan Rannikkotyöstörykmentin komentaja eversti E. Jarneberg sekä E. Juul Ruotsin kiltajärjestöstä. Osanottajamäärä oli noin 300. Juhlapuheen piti Killan puheenjohtaja Erkki Tuuli, tervehdyksensä esittivät mm. kenrl. Valve, ev. Jarneberg, kaupunginjohtaja Frenckell ja rannikkotyöstön tarkastaja eversti Veranen. Niilo Saarniala ja Helsingin Varuskuntasoitto-kunta esittivät musiikkikavalkadin ja Rannikkotyöstökoulu aselajinäyttelyn. Ulkolaisille vieraille luovutettiin Killan ansiolevykkeet. Vieraat puolestaan jakoivat useita arvokkaita muistolahjoja.

Viime vuoden Rannikon Puolustajain Päivän näyttämönä oli toista kertaa Rankki. Hyvän sään suosiessa vietti yli 200 kiltalaista hyvän rannikonpuolustajahengen sävyttämän lauantapäivän 28. 8. tutustuen aselajinsa olosuhteisiin ja toimintaan. Esitelmän piti O. Airola Itä-Suomenlahden sotatapahtumista. Kenrl. V. Valveen mieliinpainuvat sanat jäivät erityisesti muistiin päiväjuhlasta.

Näiden vaihtelevien miellyttävähenkisten kiltatoiminnan kohokohtien luettelo osoittaa, että Killan on kaikin voimin pyrittävä jatkamaan ja edelleen kehittämään Rannikon Puolustajain Päivien sarjaa. Kiltamme 10-vuotisjuhlavuoden merkeissä kokoonnutaan 15. 4. Santahaminaan ja Suomenlinnaan. Nyt jos koskaan on syytä olla joukolla mukana.

TUNNUSTUKSEKSI

Kuten aiemmin on tullut ilmi, päätettiin vuosikokouksessa 6. 3. 1963 lyöttää Killan ansiolevyke jaettavaksi hyvin palvelleille varusmielille heidän kotiutuuksaan. Levykkeen suunnitteli kiltaveli evl. Toivo Knuuttila. Se on pronssipartioitu, ympyrän muotoinen ja halkaisijaltaan 55 mm. Etupuoli kuvaa tulitoiminnassa olevaa 152-C rannikkokanunaa. Yläkentässä on linnoitusta symbolisoiva bastionikuvio ja alakentässä silloista viittä rannikkotyöstöjoukko-osastoa kuvaavat heraldiset tykinputket. Bastionikuvion yläpuolella on teksti Rannikon Puolustaja reunan mukaan kaiverrettuna.

Ensimmäiset levykkeet jaettiin Rannikon Puolustajain Päivillä Isosaareissa 22. 9. 1963 ja

siitä lähtien niitä on jaettu kaikilla Rannikon Puolustajain Killan toiminta-alueilla kunkin ikäluokan kotiuttamistilaisuudessa palvelusaavutusten, osoitetun palvelusalttiuden ja hyvän käytöksen perusteella valituille varusmielille. Alkuaan kustakin rannikkotyöstön perusyksiköstä 240 vuorokautta palvelleista valitusta levykkeen saajasta on jakoperustetta sittemmin laajennettu käsittämään yhden tykkin miehen kustakin perusyksiköstä sekä yhden kokelaan ja aliupseerin kustakin joukko-osastosta. Jaon suorittavat paikalliskillat nimikkojoukko-osastolleen.

Erittäin onnistuneen aiheen pohjalle syntyivät sittemmin maanpuolustustornimuotoinen Killan rintamerkki, joka on myös Killan tunnus, Killan viiri ja standardimuotoinen pienoislippu.

Killan toiminnan kehittyessä syntyi myös tarve kunnian- ja huomionosoituksiin kiltatoiminnassa ansioituneille sekä Killan toimintaa tukeville henkilöille ja yhteisöille. Siksi lyötettiin ansiolevykkeestä myös hopealevyke. N:o 1 luovutettiin eversti A. E. Lyytiselle 30. 8. 1964. Numeroimatta oli levyke luovutettu Puolustusvoimain komentajalle jalkaväenkenraali Sakari Simeliukselle 26. 8. 64. Numeroimattomia on lisäksi luovutettu Joukko-osastokillat ry:n monivuotiselle kiltahallituksen puheenjohtajalle pääjohtaja Klaus Warikselle 14. 10. 1964, jalkaväenkenraali Yrjö Keinokselle 28. 2. 1968 ja kenraali Kaarlo Leinoselle 23. 4. 1970.

Vuosikokouksessa 3. 3. 1967 hyväksyttiin K. Rydmanin laatima esitys Rannikon Puolustajain Killan kunnian- ja huomionosoitusten kokonaisjärjestelystä. Sen mukaan Kilta käyttää seuraavia kunnian- ja huomionosoituksia:

- kutsuminen Killan kunniajäseneksi (myös paikalliskillan),
- Killan pienoislipun myöntäminen,
- Killan hopealevykkeen myöntäminen,
- Killan pronssilevykkeen myöntäminen,
- adressi, sähke tai niihin verrattava huomionosoitus.

Levykkeitä seuraa omistuskirja.

Kunniajäseneksi voi Killan vuosikokous johtokunnan esityksestä kutsua Killan tarkoituseriä huomattavalla tavalla edistäneen henkilön.

Pienoislipun myöntää johtokunta harvinaisena kunnianosoituksena hopealevykkeellä palkitulle henkilölle Killan kehittämiseksi ja sen tarkoituserien edistämiseksi erityisen merkittävällä tavalla vaikuttaneesta pitkäaikaisesta johtajatoiminnasta. Pienoislippu voidaan myös myöntää joukko-osastolle tai vastaavalle.

Hopealevykkeen myöntää johtokunta suurista ja pitkäaikaisista ansioista Killan hyväksi. Hopealevyke varustetaan puualustalla ja omistuskirjoituksella.

Kunniajäseniä Killalla ei toistaiseksi ole. Pienoislippu on luovutettu Eero Salovaaralle v. 1968. Norman Simoselle v. 1968, Rannikkotyöstöjoukko-osastoille v. 1968 ja Vaxholman Rannikkotyöstörykmentille v. 1971. Ansiolevyke on poikkeuksellisesti jaettu v. 1964 Rauman merionnettomuudessa hukkuneen kuljetusvene K-8:n miehistön omisille.

Killan vastaanottamista kunnianosoituksista mainittakoon sen 2. 11. 1971 saama Rannikkotyöstökoulun lippu.

EI INFORMAATIOSOTAA EIKÄ SOTAINFORMAATIOTA, VAAN KILTAKUULUMISIA

Killan tärkein informaatiokanava on sen yhteistoiminnassa Rannikkotyöstön Upseeriyhdistyksen kanssa julkaisema Rannikon Puolustaja lehti. Ensimmäisen numeron tullessa painosta joulukuussa 1957 se oli RtUY:n tiedotuslehti, joka ensi riveillään totesi olevansa tarkoitettu rakentamaan kiinteämpää kosketusta rannikkojoukoissa palvelevien ja palvelleiden kesken. Niinpä heti Killan tultua perustetuksi lehdestä tuli yhteinen.

Vuosien saatossa on kolmesti vuodessa alle 500 kappaleen painoksena julkaistusta 4-sivuisesta tiedotteesta kehkeytnyt 4—5 kertaa vuodessa 2 000—3 000 kappaleena jaettava 24—32 sivuinen monipuolinen aselajijulkaisu. Lehden toimittamisen keskeisenä pyrkimyksenä on edelleen rannikon puolustamiseen yleensä sekä rannikkotyöstön toimintakenttään liittyvän asiasisällön kehittäminen ja monipuolistaminen niin, että lehti kiinnostaisi myös julkaisijayhdistysten jäsenkuntaa laajempiakin piirejä, erityisesti niitä, joiden toiminta ja harrastukset liittyvät rannikkoon.

Lehden kussakin numerossa on julkaistu Killan tiedotuksia ja kiltakuulumisia sekä kiltaveljien kirjoituksia, joita toivotaan vastaisuu-

dedsa saatavan mukaan enemmänkin vaikkapa vain kuvien ja kaskujen muodossa. Ensisijaisesti Killan numeroita ovat olleet Bengtskär-numero 2/66, maanpuolustusjuhlanumero 3/67, reserviläisille jaettu koulutusnumero 2/71 sekä käsissä oleva 1/72.

Lehdessä on julkaistu myös varusmiesten kirjoituksia. Kirjoitushalukkuuden lisäämiseksi järjesti Kilta v. 1967 kirjoituskilpailun palkintoineen varusmielille.

Lehden toimituskuntaan kuuluneet ovat olleet myös Killan jäseniä. Päätoimittajina ovat toimineet Pentti Silvast (1957—59), Veikko Vuorela (1959—65), Aimo Pajunen (1966), Veikko Lappinen (1967—68), Torsti Lahti (1968—71) ja vuodesta 1971 edelleen Matti Lappalainen. Killan taloudenhoitaja Toivo Linna on hoitanut myös lehden taloutta vuodesta 1966 alkaen. Nykyisin on Killan varsinaisena edustajana toimituskunnassa R. Telaranta, joka ammatinharjoittajana on erityisesti kehittänyt lehden ulkoasua, jonka kehittämisen pani alulle Martti Koski jo vuonna 1966.

Rannikon Puolustaja lehteä varten muodostettiin tammikuussa 1971 toimitusneuvosto, jonka itseoikeutettuna jäsenenä on mm. Killan puheenjohtaja. Julkaisujen vaihtoa on suoritettu muiden maassamme toimivien kiltujen sekä Pohjoismaisten veljeskiltujen kanssa.

Helsingin Kilta ja Kymenlaakson Kilta ovat painattaneet omat esittelylehtisensä.

YSTAVIA YMPÄRILLÄ

Rannikon puolustus ja koko maanpuolustusasia yhdistävät Rannikon Puolustajain Killan moniin yhteisöihin ja järjestöihin.

Erityisen lämpimät suhteet on Killalla ollut rannikkotyöstöaselajin johtoon ja joukko-osastoihin, joiden myötämielisellä suhtautumisella ja tuella on ratkaiseva merkitys Killan toimintamahdollisuuksiin.

Rannikonpuolustusasia on yhdistänyt Killan kiinteästi Rannikkotyöstön Upseeriyhdistyksen ja Rannikkotyöstökerho Johtorenkseen.

Paikalliskilloilla on ollut paljonkin kanssakäymistä alueensa muihin kiltaihin sekä reserviupseeri- ja aliupseerikerhoihin. Erityisen tiivistä on yhteistoiminta ollut Rannikkojääkärikillan ja Laivaston Killan kanssa.

Yhteistoiminta Ruotsin, Norian ja Tanskan kiltajärjestöjen kanssa on jatkuvasti kehittyntä. Sen eräinä ilmentyminä ovat mm. olleet

- ruotsalaisten rannikkotyöstömiesten laivastovierailut Hankoon 16.—17. 6. 1970 ja Turkuun 21.—22. 6. 1971,
- pohjoismaiset vieraat Rannikon Puolustajain Päivillä 31. 8. 1970.
- Yhteisopohjoismaiset kiltapäivät Norjassa 17.—20. 6. 1971, jossa Suomen 38 edustajasta rannikon puolustajia oli 15 sekä
- kiltavierailu Vaxholman rannikkotyöstörykmenttiin 17.—21. 6. 1971.

Kiltaveljen ryhdykäs ohimarssi 23. 5. 1968.

EDESSÄ — PORRASTA JATKAEN

Edellä esitetyistä poiminnoista Rannikon Puolustajain Killan 10-vuotistaipaleelta voidaan todeta, että toiminta on saavuttanut vakiintuneet muodot ja ainakin olennaisilta osiltaan sille alussa asetetut tavoitteet.

Hyviksi todettuja toimintamuotoja tulee tie-

tenkin jatkaa, mutta samalla on määrätietoisesti pyrittävä uudistumaan ja kehittymään. Päämääränä on saattaa Killan toiminta mahdollisimman monen rannikon puolustajan tietoon sekä kaikkia ikäryhmiä kiinnostavaksi.

Tavoitteina ovatkin kiltainformaation lisääminen, nuorempien ikäryhmien saaminen nykyistä enemmän mukaan kiltatoimintaan esimerkiksi pyrkimällä pitämään eri ikäluokat kanssakäymisessä toisiinsa varusmiespalveluksen jälkeen säilyttäen yhteyden entiseen palvelupaikkaansa, paikalliskiltojen välisen kanssakäymisen lisääminen sekä uusien kiltatoimintamuotojen kehittäminen. Nykyajan ihmisen monipuolinen yhteiskunnallinen aktiivisuus pakottanee kaikessa yhdistystoiminnassa pyrkimään lukumääräisesti harvempiin, mutta sitä kiinnostavampiin tilaisuuksiin, joissa sekä henkiset että fyysiset tarpeet otetaan huomioon. Rannikkopuolustushengen ylläpitäminen on niin suuriarvoinen asia, että rannikon puolustajiemme tulisi kaikilla rannikkomme osilla voida siihen osallistua.

Kiltamme toiminnan kehittämisessä on jokaisen kiltaveljen aktiiviselle toiminnalle ja ideoille runsaasti mahdollisuuksia.

Timo Sario

Killan johtokunta neuvonpidossa.

ONNITTELEMME 10-VUOTIASTA RANNIKON PUOLUSTAJAIN KILTA

AUTONOVO OY
Abraham Wetterintie 4, Helsinki
puh. 782211

OY BENSOW AB
Eteläesplanadi 22, Helsinki
puh. 650155

ENSO-GUTZEIT OY
Kanavaranta 1, Helsinki
puh. 661551

KANSALLINEN KOKOOMUS RP
Vattuniemenkatu 18, Helsinki
puh. 670334

KESKUSTAPUOLUE RY
Pursimiehenkatu 15, Helsinki
puh. 10311

KULJETUSLIIKE LAIVUORI
Säkylä
puh. 938-70402

PARAISTEN KALKKI OY
Fredrikinkatu 47, Helsinki
puh. 642020

SATAKUNNAN OSUUSTEURASTAMO
Pori
Puh. 939-17023

SILTA JA SATAMA OY
Vyökatu 9, Helsinki
puh. 658944

SUOMEN HOYRYLAIVA OY
Eteläranta 8, Helsinki
puh. 10901

SUOMEN LAIVANPÄÄLLYSTÖLIITTO RY
Hietalahdenranta 15 A, Helsinki
puh. 604342

**SUOMEN LAIVANVARUSTAJAIN-
YHDISTYS RY**
Eteläranta 10, Helsinki
puh. 12950

SUOMEN MERIMIES-UNIONI RY
Iso Roobertinkatu 30, Helsinki
puh. 13404

SUOMEN MERIVAKUUTUS OY
Eteläesplanadi 12, Helsinki
puh. 15166

TURUN VARTIOKESKUS OY
Aninkaistenkatu 12, Turku
puh. 921-360376

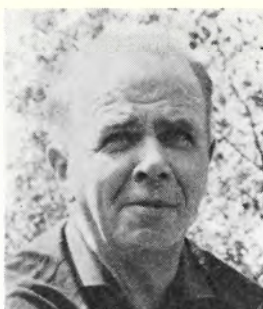
VAASA OY
Pitkäkatu 37, Vaasa
puh. 961-24311

VAAKAN SATAMA
Vaasa
puh. 961-12162

VALTION PUKUTEHDAS OY
Hämeenlinna
puh. 917-21431

YHTYNEET MUOVITEHTAAT OY
Vaasa
puh. 961-243100

OY YLEINEN INSINÖÖRITOIMISTO
Tukholmankatu 17, Helsinki
puh. 413399

Kapteeni, toimittaja E-V Valkama

JOHTORENKAAN HISTORIASTA

Suomen ensimmäinen ja lähes vuosikymmenen ajan ainoa reservin upseerien aselajikerho, Helsingin Reserviupseeriin Rannikkotykistökerho Johtorengas on saavuttanut alkavan keski-ikänsä täytettyään tammikuussa 35 vuotta. Siitä seuraa, että kerhon perustajat, kahdeksantoista Helsingin Rannikkotykistösuojeluskunnan reserviupseeria, ovat jo alkavan keski-ikänsä loppupäässä tai ylittäneet sen, mikäli heistä ei aika ole jättänyt. (Välikysymys: Kuka kirjoittaa mainitun rt.suojeluskunnan historian, joka on erottamaton osa maamme rannikkotykistön historiaa? Julkaisija lienee ilman muuta selvä: kirjallisessa tuotannossa muutenkin viereästi kunnostautunut Rannikkotykistön Upseeriyhdistys.)

Lukijoille ei tarvitse korostaa ja selitellä rannikkotykistön omalaatuisuutta aselajina. Ilmeisesti tämä omalaatuisuus johti jo pian neljä vuosikymmentä sitten aktiivipalveluksessa olevat upseerit perustamaan oman aselajiyhdistyksensä, ja varmasti se oli päätekijänä Johtorengas perustamisessa. Johtorengas elää yhä, vaikka perustamisympäristöä ei enää ole ollut pitkiin aikoihin. Mutta rannikkotykistön joukko-osastot ovat ja pysyvät ajassa muuttuvassa.

Johtorengas oli alkuvuosinaan voittopuolisesti aselajihakuinen eikä kerhona tuntenut kovin suurta harrastusta reservin upseerien yleiseen järjestötoimintaan. Kuvaavaa kyllä se liittyi — asianomaisesta kehotuksesta — suoraan Reserviupseeriliittoon muutamaa vuotta aikaisemmin kuin luonnolliseen organisaatioonsa Helsingin piiriin (ent kerhoon). Sen sijaan se alusta saakka on kollektiivisesti kuulunut ja kuuluu yhä Rannikkotykistön Upseeriyhdistykseen. Aselajin joukko-osastot, niiden sijoituspaikat linnakeineen ja sotakouluineen ovat luonnollisesti yhä kerhon tutuimpia ja mieluisimpia kanssakäynnin kohteita. Todellinen aseveljeys ja usein läheinen henkilökohtainen ystävyys aselajin kantahenkilökunnan kanssa — sotilasarvoon katsomatta — on aina ollut luonteenomaista kerhon jäsenille; sekin suoranaista seurausta rannikkotykistön erikoisuudesta. Alkuvuosina, jolloin nuorten suojelukuntalaisten koulut-

tamista ei olisi voinut ajatellakaan ilman Helsingin suojaavan rykmentin avosyistä apua, meni jokainen Suomenlinnaan kuin kotiinsa, eikä meitä muuallakaan vierastettu.

Tätä kaikkea ei ole käsitettävä niin, että Johtorengas toiminta olisi käpristynyt yksipuolisuuteen. Liikunta- ja ampumatoiminta reserviupseerien yleisissä järjestöpuiteissa on jatkunut kohtuullisen vilkkaana, samoin erilaiset ystävyysottelut läheisten aselajikerhojen kanssa sekä retkeilyt ja tutustumiset. Muutenkin ovat toimintamuodot varsinkin viime vuosien aikana seuranneet yleistä järjestölinjaa, jota sitäpaitsi Johtorengas jäsenet jokainen kohdallaan toteuttavat omassa aluekerhossaan. Ehkä on toimintaa vähemmän tuntevalle lukijalle syytä mainita, että Helsingin reserviupseeriin jakaantuu ”poikkisuuntaan” rekisteröityihin aluekerhoihin, ”pystysuuntaan” taas aselajikerhoihin, joille siis Johtorengas tavaltaan näytti tietä 35 vuotta sitten. Vuosittain ovat Johtorengas järjestämät tilaisuudet vetäneet yhteensä viitisensataa osanottajaa. Määrä ei ole mitenkään huippuluokkaa, mutta kestää hyvin vertailun Helsingin muiden kerhojen kanssa. Johtorengas oli viime toimintavuoden päätyttyä 370 jäsentä, ja keskimäärää vastaavana toimintaesimerkkinä mainittakoon, että saman vuoden aikana tehtiin kaksi linnakekäyntiä, kuusi tutustumisretkeilyä ja järjestettiin kaksi esitelmätilaisuutta — muutamat tapahtumista yhdessä muiden kerhojen tms. kanssa. Tuleviin nuoriin rt-upseereihin pidetään ahkerasti yhteyttä, viime vuonna esim. kolmella leirillä, ja säännönmukaisesti muistetaan kursien päätyttyä parhaita kokeilaita sekä ”rykmentin reilumpia uusia vänrikkejä”. RtUY:een ja Rannikon Puolustajain Kiltaan ovat kerhon yhteydet tietenkin vankat ja vakiintuneet. Säännönmukaisia ovat niinkään joukkueottelut ampumisessa, viihteellisistä harrasmieskilpailuista puhumattakaan. Osallistuminen koko maan käsittävään RUL:n merikilpailuun on kuulunut melkein joka vuosi ohjelmaan, ja sitä varten kuuluu kerhon johtoon kaksi merenkulku-upseeria.

Jatk sivulla 18

JOHTORENKAAN PUUHEENJOHTAJAT

Majuri, ekonomi Jone Jahnukainen, syntynyt 1903, kuollut 1947. Perustamansa Konekirjanpito Oy:n toimitusjohtaja, Rt-kerho Johtorengas puheenjohtaja 18. 1. 1937 — 9. 10. 1945.

Majuri, varatuomari Kalle Ignatius, syntynyt 1915. Suomen Pankin osastopäällikkö, Rt-kerho Johtorengas puheenjohtaja 9. 10. 1945 — 18. 1. 1954.

Majuri, Akseli Heimonen, syntynyt 1911. Suomen Paperitehtaitten Yhdistyksen prokuristi, Rt-kerho Johtorengas puheenjohtaja 18. 1. 1954 — 27. 1. 1961.

Kapteeni, Olavi Nissinen, syntynyt 1915. Palace Hotel Oy:n konttoripäällikkö, Rt-kerho Johtorengas puheenjohtaja 27. 1. 1961 — 29. 1. 1968.

Kapteeni, diplomi-insinööri Pentti Vähäkallio, syntynyt 1920. Teknillisen korkeakoulun apulaisprofessori, Rt-kerho Johtorengas puheenjohtaja 29. 1. 1968 alkaen.

Viisi vuotta sitten Johtorengas perusti ansioituneita jäseniään ja ystäviään varten oman ansiomitalin, jotka sääntöjen määräämän tiukan jakoharkinnan vuoksi ovat ja pysyvät arvossaan. Kulaisia mitaleita on myönnetty yksi, hopeisia yksitoista ja pronssisia 36. Hopeisen ja pronssisen mitalin voi saada myös yhteisö tai laitos.

Kerhon ensimmäinen puheenjohtaja oli kahdeksan vuoden ajan majuri Jone Jahnukainen, jota seurasivat järjestyksessä (sotilasarvot nykyisiä) majuri Kalle Ignatius, majuri Akseli Heimonen, kapteeni Olavi Nissinen ja hänen jälkeensä nyt viidettä vuotta kapteeni Pentti Vähäkallio. Varapuheenjohtajana on tällä hetkellä luutnantti Veijo Eravuo ja sihteerinä luutnantti Jorma Sihvonen.

Suomen Reserviupseeriliitto ry:n kultaista ansiomerkkiä on myönnetty Johtorengas jäsenille seuraavasti: (sotilasarvot myöntämisaikajankohdan mukaisia)

Vänr Eero Harkia 1935
Kapt Olavi Luumi 1945 †
Maj Jone Jahnukainen 1945 †
Kapt Akseli Heimonen 1950
Kapt Esko-Voitto Valkama 1950
Kapt Kalle Ignatius 1952
Kapt Aarne Sariola 1955
Ylil Olavi Nissinen 1961
Ylil Reima Helke 1965 †
Vänr Veijo Eravuo 1967
Ylil Pertti Pohjola 1971
Kapt Pentti Vähäkallio 1971

Rt-kerho
JOHTORENGAS HALLITUS 22. 2. 1972

vasemmalla: urheilu-upseeri, vänrikki Juhani Rainesalo, varapuheenjohtaja, luutnantti Veijo Eravuo, kilpailu-upseeri, yliluutnantti Eino Tuokkola, 2.ampumaupseeri, vänrikki Markku Vähäjärvi, sihteerinä, luutnantti Jorma Sihvonen, puheenjohtaja, kapteeni Pentti Vähäkallio, yhteysupseeri, vänrikki Timo Paavola, neuvoa-antava jäsen, kapteeni Olavi Nissinen, taloudenhoitaja vänrikki Matti Jäntti, 2.merenkulkupseeri, vänrikki Pertti Aalto. Kuvasta puuttuvat merenkulkupseeri, yliluutnantti Pertti Pohjola, ampumaupseeri, luutnantti Antti-Jussi Salmenlinna, 2.kilpailu-upseeri, vänrikki Jukka Järvensivu ja tiedotussihteerinä, vänrikki Hannu Rahikainen.

JOHTORENGAS tervehtimässä Rt-koulun reserviupseerikurssia Santahaminan Isosaareissa oluen ja makkaroiden merkeissä 15. 2. 1972.

35-VUOTIAS RANNIKKOTYKISTÖKERHO JOHTORENGAS KIITTÄÄ TYÖNSÄ TUKIJOITA

RAKENNUS OY CULTOR
— asfaltin asiantuntija —

OY ESAB
— oikea tie yhä parempaan
hitsaukseen —

RAKENNUSLIKE HÄYRINEN OY
— rakennustoimintaa 27 vuoden
ajan —

OY KOPOS AB

OY MORUS AB
— säilyttää kylmyyttä —

OUTOKUMPU OY

OY PARAGON AB
— konttoritekniikan avainsana —

SUOMEN HYPOTEEKKIYHDISTYS
— maan vanhin kiinteistöluotto-
laitos —

SU-PA OY
— 40 vuotta konttoritarvikkeita —

OY TUDOR-VARTA AB
— Varta safely-akkuja, Pertrix-
kuivaparioja —

RAKENNUSINSINÖÖRITOIMISTO
VÄHÄKALLIO KY
— rakennussuunnittelua —

ELÄKE-VARMA
KESKINÄINEN VAKUUTUSYHTIÖ

HYPOTEEKKINOTARIAATTI
— kiinteistövälyys —

ELÄKEVAKUUTUS OY ILMARINEN
— 10 vuotta työeläketurvaa —

KUUSANKOSKI OY

OY NOKIA AB ELEKTRONIIKKA
— viestiliikenne
— teollisuusautomaatio
— tietojenkäsittely

PALACE HOTEL OY
— aikansa tasalla —

OY PHILIPS AB
— Philips — sen valitsevat
useimmat —

SUOMEN HÖYRYLAIVA
OSAKEYHTIÖ

TIILIKESKUS OY
— tiilikodissa asuu tyytyväinen
perhe —

TUKKUKAUPPOJEN OY

VARATTU

TALVEN KUULUMISET

SUOMENLINNAN RANNIKKOTYKISTÖ- RYKMENTTI

Talven selkä etelärannikolla alkaa jo taittua. Aurinko lämmittää ja sulattaa jo lumikinoksia rannoilta. Kuluneelle talvelle ovat Suomenlinnan Rannikkotykistörykmentissä olleet leimaa antavina jo tavanomaisiksi muodostuneet kuljetusvaikeudet, eräät merkittävät henkilövaihdokset sekä ensi kesän harjoitusten ja työmaiden suunnittelu.

Jokainen muukin rannikkotykistön joukko-osasto on varmasti kärsinyt kuljetusongelmista ja liikennevaikeuksista talven aikana. Rykmentillä on talven ajan ollut käytössään yksi kelirikkoalus, Porkkala. Lisäksi on HeLLAs:n Ya Purha välittänyt liikennettä Mäkiluotoon. Lukuisat erilliset pienemmät huoltopisteet ovat kuitenkin usein kokonaan ilman kuljetusvälineitä. Moottorikelkat ovat olleet hyvänä apuna, mutta niiden käyttökelpoisuutta vähentää Helsingin alueen runsas väylästä.

Tärkeimmistä henkilövaihdoksista mainittakoon I/SIRtR:n komentajan vaihtuminen helmikuun alussa evl L O Tikan jäätyä eläkkeelle ja evl P K R Aulaskarin otettua tehtävät vastaan. Muista henkilövaihdoksista tärkeimmät ovat RAUK:n johtajan, 1. Patterin päällikön ja koulutus- ja järjestelytoimiston päällikön vaihtumiset.

Kesän tultua käynnistyvät taas monet kiinteistö-, pioneeri-, ja viestityömaat täydellä tehollaan. SIRtR toimeenpanee tällöin myös kertausharjoituksen.

Työn puute ei rykmenttiä ole viime aikoina vaivannut ja tuskin tulee vaivaamaan ensi kesänäkään suunnitelluista erittäin laajoista tehtävistä johtuen. Nykyinen jo täysivahvuisenaakin liian vähäinen henkilöstö joutunee jännittämään viimeisetkin voimavaransa ennenkuin seuraavat jäät tulevat.

Erot

Evl L O Tikka 10. 2. 1972
Lääkkapt C M v Bonsdorff 20. 3. 1972
Kers J V A Jääskeläinen 31. 1. 1972

Ylennykset

Kapt V H Nurmi majuriksi 17. 12. 1971
Ltn K Tynkkynen yliluutnantiksi
Ltn J Voipio yliluutnantiksi

Siirrot

Kapt Y Iivonen 1.Ptrin päälliköksi
Kapt M J Peltomaa Koul- ja järjstön päälliköksi

RANNIKKOTYKISTÖN KOEAMPUMA-ASEMA

Kun koeaseman henkilökunta joutuu suorittamaan päivittäiset työmatkansa meritse, on kuljetusten järjestäminen ja järjestäminen jatkuvan huolen aihe. Onneksi alkutalven kelirikko-aihe jäi hyvin lyhyeksi jääpeitteen tultua jo tammikuun alkupuolella. Tämäkään ei täysin kuljetushuolia poistanut, sillä kovalle rasitukselle joutuvat hydrokopteri ja moottorikelkka vaativat ainaista korjausta ja huolta. Moottorikelkan korjaaminen avoimella jäälakeudella kovan viiman ja pakkasen pureessa ei ole aivan helppoa sekään.

Näistä vaikeuksista huolimatta koeaseman henkilöstö on kulkenut päivittäistä taivaltaan suhteellisen tyytyväisenä, sillä kovinkaan kaukana ei ole aika, jolloin näitäkään välineitä ei ollut. Ja kesähän on koko ajan lähestymässä.

Varsinaista tehtävääkään, koeampumatointa, ei talvella ole unohdettu, vaikkakin kuljetuksissa joudutaan useimmiten turvautumaan ilmavoimien apuun.

Henkilötietoja:

Palvelukseen koeasemamieheksi ovat astuneet
Tkm S Pitkänen 3. 1. 72
Kers O Harjula 11. 1. 72
Alik V-M Kuoppa 21. 1. 72

Ylennykset:

Kers H Partanen ylikersantiksi 15. 1. 72

Evl P K R Aulaskari I Patteriston komentajaksi TurRtR:stä
Maj A Tukiainen RtKoeAs:n johtajaksi
Kapt V Skyttä PE:sta RAUK:n johtajaksi
Vänr M K Manninen 2.Ptrin opetusupseeriksi
Ylik M J Korhonen E/IPston talousaliupseeriksi
Kers K E Miettinen IUudSpE:sta RAUK:n opetusaliupseeriksi

Palvelukseen tulot

Kers J S Vähäuski 3. 1. 1972
V korpr M Purtsi 1. 1. 1972
V tkm J T Hartikainen 24. 1. 1972
Kers M V Harju 1. 2. 1972

RANNIKKOTYKISTÖ- KOULU

Aliupseerien peruskurssi 30:n rannikkotykistölän suorittaneina siirtyivät joukko-osastoihinsa 22. 12. 1971 seuraavat kersantit: J Hautamäki, E Kuusisto, A Latvatalo, J Lehkonen, R Merikukka, J Mutanen, P Mäläskä, V Periaho, L Salakari ja K Uuro.

Kurssin priimus oli kers E Kuusisto yleisarvosanalla kiitettävä. Kiitettävän arvosanan sai myös kers J Lehkonen.

Reserviupseerikurssi 138:n rannikkotykistölän alkoi opiskelunsa 3. 12. 1971 jatkuen oppitunnein, taistelukoulutusleirien ja patteriharjoituksin sekä tykistöleirinä. Kurssi päättyi 10. 3. 1972. Nimensä priimusammukseen sai tällä kertaa sottekn Pekka Juhani Lahtinen HanRPstoista ja varusmiesten priimuksena selviytyi upskok Hannu Oma Veikko Uusikartano SIRtR:sta.

Kurssin aloitti 73 upseerioppilasta ja päätti 70 upseerikokelasta.

Rannikkotykistökoulun talvileiri toimeenpantiin 20. 2. — 26. 2. välisenä aikana Miessaaressa alkaen ja puolenviikon maissa vaihtaan Santahaminan Isosaareen. Leiriin osallistuivat kadettikurssi, reserviupseerikurssi ja parisensikymmentä SIRtR:n tykkimiestä. Kadetit toimivat koko leirin ajan patterin päällikkönä ja varapäällikkönä saaden arvokasta kokemusta ennen joukkoihin lähtöä. Tykkimiesten mukanaolo mahdollisti sen, että samanaikaisesti tykistöammuntojen rinnalla voitiin kohottaa reserviupseerikurssin käsikynantovalmiutta lähipuolustusosaston käsikynantoharjoituksin. Miessaaressa olivat koulutuskohteena erityisesti valonheittimellä valaistut ammunnat. Santahaminan Isosaaressa leirihenkilöstö harjoitti ammuntoja ilmarajähtein sekä ampui linnoitusjalustalta kranaatinheitinammuntoja. Yhteensä leirin aikana ammuttiin n 1600 erikaliiperista laukausta.

56.Kadettikurssin rannikkotykistökadetit päättivät koulussamme opiskelun 14. 3. siirtyen Kadettikoululle kurssin loppujaksolle.

Nimitykset:

Ylik J Haapala kapteenin virkaan 1. 3. 1972
Ylik J Jaatinen kapteenin virkaan 1. 3. 1972

Ylennykset:

Ltn E Räihä yliluutnantiksi 1. 3. 1972

Komennukset:

Ylik A Jaatinen oppilaaksi huoltoupseerikurssi 36,lle 1. 11. 1971
Ltn P Suomalainen upseerien suojeluopetus-tilaisuuteen 8. 11. — 26. 11. 1971
Ylik M Verainen takaisin Esikuntamestariksi 3:n suorittaneena 4. 12. 1971

Tehtäviin määräämiset:

Ylik R Heikkilä koulutus- ja komentotoimistoon 9. 12. 1971
Ylik T Kulmala reserviupseerikurssin vääpeliksi 9. 12. 1971
Ylik M Mikkonen reserviupseerikurssin opetusaliupseeriksi 9. 12. 1971

Palvelukseen otot:

Neiti M-L Summala piirtäjäksi 13. 12. 1971

Erot:

Piirtäjä M-L Tengström 31. 10. 1971

RtK KOULUTTI JOUKOILLE

Kuvassa Aliupseerien Peruskurssi 30:n rtilinja kouluttajineen. Takarivissä (vas) kersantit J Hautamäki, A Latvatalo, P Mäläskä, J Lehkonen, K Uuro, V Periaho, E Kuusisto ja L Salakari. Edessä kers J Mutanen, kurssin johtaja kapt M Suominen, kurssin vääpeli K Mälkki ja kers R Merikukka.

TURUN RANNIKKO-TYKISTÖRYKMENTTI

KOTKAN RANNIKKO-PATTERISTO

HANGON RANNIKKO-PATTERISTO

VAASAN RANNIKKO-PATTERISTO

Rykmentin onnistunut talvileiri pidettiin tammikuun lopussa Gyltössä raskaan patterin lähi-puolustusharjoitteluna ja -ammuntoina sekä RAuK:n sissitoimintaharjoitteluna. Erityisenä vaikeutena tuli taas esille ammuntojen suorittamisessa Gyltössä se, että saaren eteläpuolitse kulkee kansainvälinen lentoreitti, jonka varmuusreunus (10 km) peittää saaren ja alin lentokorkeus on tällä reitillä 750 m.

Arvovaltainen kenraalipartio LSSI:n komentajan kenrm O Lehden johdolla tutustui Saaristomeren linnakkeiden jokapäiväiseen elämään helmikuun kelirikkoaikana. Vaiherikkaan matkan muina osanottajina olivat ye-päällikkö kenrm P Junttila ja päämajamestari kenrm E Kanninen sekä joukko upseereita PE:n rttstosta ja LSSIE:sta.

Evl P Aulaskari siirtyi SIRT:in ja maj E Puhakka Koeampumalaitokselta TurRtR:in. "Turunrodun" rannikon puolustajien puolesta muistetaan evl P Aulaskaria kiitollisuudella ja toivotetaan hyvää jatkoa sekä lausutaan maj E Puhakka tervetulleeksi Saaristomerele.

Henkilötietoja

Palvelukseen on otettu

Kers T J Kamila 3. 1. 1972
R-apul R E Morottaja 3. 1. 1972
Talm-lämm A E Morottaja 3. 1. 1972
Kers J K K Yli-Paavola 17. 1. 1972
Shoit A K Vahteristo 1. 2. 1972
Kers E J Mäki 8. 2. 1972
Kers R J Jouttimäki 9. 2. 1972
Kers (res vänr) R Möykky 21. 2. 1972
Konemest J Jaakkola 1. 3. 1972

Erot

Shoit M-L Virta 31. 1. 1972
Kers R S Mäkinen 31. 1. 1972
R-apul PL Venninen 31. 12. 1971

Siirrot

Evl P Aulaskari SIRT:iin 11. 2. 1972
Ylik J K Grönlund 2./II/TurRtR:iin 1. 8. 1972
Kers T V Rantala Örön lkeelle 1. 8. 1972

Tervetuloa palveluksen lomassa
KAHVILA LINNANPORTTI
Suomenlinna

Ikäänkuin johdonmukaiseksi jatkoksi kunnialla selvitetylle koulutuspäällikön tarkastukselle patteristo sai marraskuussa tiedon menestyksellisesti suoritetuista vuoden 1971 kilpailu-ammunnoista. Kaikki voitettavissa olevat palkinnot hankittiin patteristoon. Tästä haluamme lausua kiitokset tässä vaiheessa jo kotiutuneille saapumiselle. Ampuvana yksikkönä oli sekä raskailla että kevyillä tykeillä Rankin patteri. Tulenjohtajien pokaalit korjasivat talteen ltn T Vehmas ja ylik M Torkkeli.

Joulun vietto sujui perinteiseen tapaan yksikoissa vietettyine joulujuhlineen. Komentaja oli läsnä tällä kertaa Rankin juhlassa.

Helmikuun alussa ottivat patteristosta muodostetut kevyt kranaatinheittinjoukkue ja maatulenjohtoryhmä tuntumaa "maasotatoimiin" osallistumalla KSSI:n talvisotaharjoitukseen. Samaan aikaan nuorempi saapumiserä harjoitteli rannikkotykkimiehen talvitaitoja Kirkonmaan linnakkeella. Kovapanosammunnat kranaatinheittimillä ammuttiin Rankissa 7. 2.

Ka Pyhtään lopetettua liikenteensä jo tammikuun puolella patteristo siirtyi talviliikenteeseen ja huoltamaan linnakkeet Kukourin tienoilla olevan väyläsilan yli. Elämme toivossa saada ainakin tulevaisuudessa kunnollisen, ajoneuvojakin kantavan väylälössin nykyisen n metrin levyisen puusta rakennetun sillan tilalle.

Henkilötietoja

Nimitykset ja ylennykset

Kapt P Lahdenranta nimitetty majurin virkaan HanRPstossa 10. 2. 72

Palvelukseen otot

Kers H Virtanen 1. 12. 71
Kers L Kyyhkynen 9. 12. 71
Kers O Niemistö 10. 1. 72

Siirrot ja komennukset

Kers J Toikka peruskurssi 30:ltä 22. 12. 71
Kers M Pentti peruskurssi 30:ltä 22. 12. 71
Ylik J Hartikainen asemestarikurssi 8:lle 10. 1. 72
Kers H Grön peruskurssi 31:lle 10. 1. 72

LOVIISAN SATAMA
Loviisa

Talvikausi HanRPstossa alkoi viimevuotiseen tapaan vasta tammikuun lopussa. Tällöin alkoivat tuimat pakkaset, joita täydensi toista viikkoa puhaltanut kova itätuuli. Hankoniemen edustan jääpeite muodostui enimmäkseen ajojäästä, joka jäättyi ahtojääksi. Moottorikelkoista huolimatta näyttää jääliikenne onnistuneen tänä talvena vain patteriston itäisillä alueilla. Lätisen alueen liikenteen hoitaa yhteysalus. Kuljetusveneillä ei ole ollut mahdollisuuksia jäissäkulkuun.

Patteristosta osallistui kahden joukkueen vahvuinen erikoisosasto talvisotaharjoitukseen Vihti-Karkkila-alueella tammikuun lopulla. Harjoituksessa rt-miehet näyttivät, että "pensastaktiikkaakin" osataan.

Tammi-helmikuun vaihteessa pidettiin talvi-ampumaleiri Jussarössä. Jääolot vaikeuttivat kuitenkin maalitoimintajärjestelyjä siinä määrin, että ammunnat tapahtuivat pääosin maa-alleihin.

Vaikea asuntotilanne ja huonot sosiaaliset olosuhteet edelleen henkilöstövajauksena patteriston jokapäiväiseen toimintaan. Erityisesti riittämätön kouluttajavoima tuottaa hankaluuksia.

Puutteista huolimatta on yrityshalua riittänyt. Koulutusta on määrätietoisesti pyritty tehostamaan. Uudet tuulet ovat alkaneet puhaltella.

Helmi-maaliskuun aikana tulee koulutuksen painopiste olemaan alokkaiden peruskoulutuksessa. Käsiaseammunnat tultaneen tavanomaisesti suoritettavaksi lätisen naapurirykmentin alueella Örössä.

Henkilötietoja:

Vääp E Kuronen yliv:ksi 30. 11. 71
Ylik P Särkelä vääpeliksi 30. 11. 71
Vääp T Tissari asteknikkokurssi 5:ltä esikuntaan 3. 12
Asetekn T Kuronen pys SIRT:in 15. 12
Nti L Lehtonen sairh:ksi varuskuntasairaalaa 15. 12
Rva T Isaksson vksairl:n oshoit:ksi 15. 12
Kers V Periaho rt:n peruskurssi 30:n III-jaksolta 23. 12 1.Ptrille ylennettynä ylikersantiksi
Ylik S Mörsky ja ylik E Koskinen peruskurs-sin III-jaksolta (jatko-opintona) SähköTK:sta 23. 12
Ylik M Herrala perusk:n III-jaksolta (jatk op) HkouK:sta 23. 12

Jatkuu siv 25

Vuosi vaihtui Vaasan varuskuntakaupungissa juhlallisesti reservialiupseerikoulun ampuessa 12 kunnialaukausta 6-tuumaisilla. Kaupunki oli järjestänyt värikkään ilotulituksen. Juhlallisuuksista siirryttiin arkipäivän aherrukseen. Talvileiri toimeenpantiin Pyhärannan Reilan niemessä. Tulokset osoittivat, että koulutustavoitteet saavutettiin, patteriston tuli oli koossa, tulenavaus oli nopeata, vaikutus maalissa tehokasta. Kaikki ammunnat yhtä lukuunottamatta olivat maa-ammuntoja. Laukauksia oli 600 kpl. Kalustona 76/k 36. Mitä tulee sotilaalliseen kuriin ja järjestykseen leirillä, niin todettakoon, että hiukset olivat lyhyet, ilmoituksia tehtiin melkein kyllästymiseen asti ja tunnusanan käyttö oli niin tehokasta, että alueella asuvalle siviilihenkilöstölle oli se erikseen opetettava.

RAuK:n ampumaleiri toimeenpantiin kahdessa jaksossa, I jaksolla ammuttiin P3-menetelmät, yhteensä 300 ls ja II jaksolla P1-, P2- ja M1-menetelmät sekä maa-ammunnat, laukauksia 400. Tulenjohtajina I jaksolla toimivat tuli-asemalinjan ja II jaksolla tulenjohtolinjan oppilaat. Kokeilu osoittautui onnistuneeksi. II jaksoon liitettiin käsiaseiden tst-ammunnat sekä johtamistaidon ja käskynantotekniikan harjoitus. I jakso toimeenpantiin Sommarössä ja II jakso Lohtajalla.

RAuK:n oppilaat ovat toimineet oppilasryhmänohtajina peruskoulutuskauden toisesta viikosta alkaen, alokasryhmien kouluttajina muutaman tunnin viikossa, sulkeisjärjestyksen harjoittelussa, aseksittelyssä, taistelukoulutuksessa sekä käyttäytymisharjoituksissa. Menettely antoi lupaavan kuvan ja sitä tullaan jatkamaan ja kehittämään edelleen seuraavilla kursseilla.

Henkilötietoja:

— ylik Kari Jokiaho saavutti au:en peruskurs-sin 30 III jakson tutka- ja laskinlinjalla arvo-sanen kiitettävä sekä samoin kers Esko Kuusisto peruskurssi 30 III jakson rannikkoty-kistölinjalla
— kapt L Virtala ylennetty majuriksi 17. 12. 71 sekä siirretty KokSpE:an
— kers V Mäläskä ylennetty ylikersantiksi
— ylik R Roponen siirretty ilmavoimien teknil-liseen kouluun 29. 12. 71
— peruskurssin III jaksolta komennettu patte-ristoomme kersantit Juhani Hautamäki, Pentti Mäläskä, Kalevi Uuro, Matti Latva-talo ja Esko Kuusisto

KILTAKUULUMISIA

RANNIKON PUOLUSTAJAT HELSINGIN KILTA

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 10 vuotta Helsingin Killan perustamisesta. Perustava kokous pidettiin 3. 10. 62 Katajanokan Upseerikerholla. Kokouksessa oli läsnä noin 50—60 ”rantapysy-ä”, joista suurin osa kirjoittautui jäseniksi. Killan ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin markkinoinninjohtaja, vääpeli Sulo Värtö. Hän oli monipuolinen tietomies ja ennen kaikkea herrasmies, joka oli kuin luotu puheenpoh- tajan nuijaa heiluttamaan. Liikemiehenä hänellä oli kuitenkin niin monta rautaa tules- sa yhtä- aikaa, että hän luopui puheenjohtajan tehtävistä jo runsaan vuoden kuluttua. Johtokunnan jäsenenä hän oli jatkuvasti ja 1970—71 ensimmäisenä varapuheenjohtajana. Hän kuoli äkillisen sairauden murtamana 14. 4. 71. Kiltamme seuraavana puheenjohtajana oli ev.lutn. Arvi Koljonen, joka kuitenkin heikon terveytensä vuoksi joutui luopumaan tehtävästä touku- kuussa 1964. Hän kuoli 15. 2. 68. Vuodesta 1964 lukien on Kiltamme vetänyt ev.lutn. Norman Simonen (ikuinen nuorimies). Hän jos kukaan on henkeen ja vereen tosi rantapysy, elinvoimaa uhkuvana ja Killan parasta ajatellen. Hän on samalla toiminut alusta alkaen Keskuskillan varapuheenjohtajana, joten puu- haan on miehellä riittänyt lukemattomissa sekä Keskus- että Helsingin Killan edustustehtävissä, joita on mahdotonta luetella erikseen. Simosen puheenjohtajakaudella alkoivat jäsenmäärät nousta, ja nousu on jatkunut. Jäsenmäärä oli v 1965 223, v 1966 248, v 1967 503, v. 1968 566, v 1969 722, v 1970 739, v 1971 747, josta lu- vusta on ainaisjäseniä 102. I varapuheenjohtaja- na on ollut useiden vuosien ajan majuri E B Liusvaara. Hän on erittäin lämmiminä Kiltaveljenä ja Helsingin Killan kehittäjänä tähän mennessä ainoa, joka on nimitetty Helsingin Killan kunniajäseneksi.

Alunperin johtokuntaan valituista ovat sen jäseninä edelleen Helmut Hess, Tauno Sade- mies ja Edvin Sundström. Hess on ollut koko ajan Kiltamme rahavarojen hoitajana, ja ete- vällä liikemiestaidolla hän on pystynyt hoita- maan ja kehittämään Killan taloutta usein hy- vinkin vaikeissa olosuhteissa. Sademies on aktiivilla toiminnallaan näiden kymmenen vuoden aikana ollut parhaita johtokunnan jäseniä, mistä näkyvänä todisteena on hänen nykyinen paik- kansa I varapuheenjohtajana. Sundström on ol- lut Killan 10-vuotiskautena monenlaisissa teh- tävissä ja Keskuskillan johtokunnan jäsenenä alusta alkaen. Sihteerin tehtävissä ovat olleet kiltaveljet M Koski, H Honkajuuri, J Kokkonen ja nykyisin K Pyystönen.

Kortiston hoidosta ja kirjeenvaihdon postituk- sesta on huolehtinut kiltasisar, rouva Aune Hannula. Rannikonpuolustajain Helsingin Kilta taitaa olla ainoita aselajikiltoja, joissa nainen toimii johtokunnan jäsenenä. Erittäin ansiokkaasti ja täsmällisesti hoitaen hänelle kuuluvat tehtävät hän on saavuttanut kaikkien varauksettoman suosion. Ottakaa mallia, muut paikalliskillat!

Helsingin Killan toiminnasta mainittakoon mm: Rannikonpuolustajain päivä Isosaaressa 1963, Mäkiluodossa 1966 ja Santahaminassa 1970. Killan nimikko-joukko-osastoissa, joita ovat Suomenlinnan Rannikkotykistörykmentti ja Rannikkotykistökoulu, on järjestetty joita- kin paneelikeskustelutilaisuuksia ja vierailuja. Joihinkin Killan järjestämiin retkeilyihin on myös Rykmentistä osallistunut miehiä jouk- kueen verran kerrallaan. Killan toimesta on myös jaettu vuosittain kunkin ikäluokan ko- tiuttamiserälle ”Rannikonpuolustajain” pronssi- levyke, yhdelle miehelle kutakin perusyksik- köä kohti. Pohjoismaiden vastaaviin kiltoihin on pidetty yhteyttä lähettämällä niille jatku- vasti joitakin kappaleita Rannikon Puolustaja- lehteä heti numeron ilmestyttyä. Santahaminas- sa pidetyillä Rannikonpuolustajapäivillä oli lä- snä edustaja Vaxholmista ja Göteborgista. Kilta on vuosittain järjestänyt jäsenilleen pikkujou- lujuhlat. Niiden ohjelman järjestelyistä suurki- tokset rouva Hannulalle! Killan kymmenvuotis- juhlan kunniaksi toivoisin jokaisen jäsenen hankkivan yhden uuden jäsenen. Tuskin se olisi kenellekään ylivoimainen tehtävä, sillä onhan meitä valmiita rantapysyviä sentään kymmeniä tuhansia tässä maassa. Killan toiminta ja elin- voima perustuvat pääasiassa juuri jäseniin ja tietysti jäsenmaksuihin, joilla saadaan välttä- mättömät kulut peitettyiksi. Jäsenmaksu pyri- tään pitämään edelleen samana, eli 7 markkana. Korvaukseksi saavat jäsenet neljä kertaa vuo- dessa ilmestyvän Rannikon Puolustaja lehden sekä vapaan pääsyn kaikkiin Killan järjestämiin tilaisuuksiin ja retkiin. Kun maksat oman jä- senmaksusi, lähetä samalla hankkimasi uuden jäsenen nimi ja osoite sekä tietysti maksu sa- malla kertaa pankkisiirtona, jossa myös mainin- ta esim. ”uusi jäsen”.

Killan johtokunta lähettää parhaat terveisen- sä kaikille jäsenille, ja omasta puolestani toivo- tan onnea ja menestystä Killalle sen siirtyessä uudelle kymmenvuotistaipaleelle.

Kiltaterveisin

E. Sundström

KYMENLAAKSON KILTA

Perustettu 11. 11. 1962. Puheenjohtajina Yrjö Rikkonen 62—67, Aarne Vistala 67—69, Pentti Brunila 69—71, Paavo Orasmaa 71—. Nykyinen jäsenmäärä 139. Nimikkojoukko-osasto Kotkan Rannikkopatteristo. Päätoiminta-alue Kotka—Karhula—Kymnlinna, yhteysmies Haminassa). Läpileikkauksen Killan toiminnasta antaa selostus vuodelta 1971.

Killan vuosikokous pidettiin sunnuntaina hel- mikuun 14. p:nä 1971. Katsauksen kiltajärjes- tön syntyy ja tulevaisuuteen loi ansiokkaassa ja ajatuksenaihetta antaneessa esitelmässään kiltaveli, kenrm Väinö Karvinen.

Vuosikokouksessa hyväksytty toimintasuun- nitelma noudatteli perinteellisiä jo tutuiksi käy- neitä suuntaviivoja, joista ensimmäinen osoitti kohti Suomenlahden jäistä ulappaa. Niinpä au- rinkoisena maaliskuun sunnuntaiaamuna suuntasi joukkomme kulkunsa Puistolän nie- mestä jälle, aluksi suuntana kaakko ja väylä- silta, jonka toisella puolella odotteli luutnantti Tiensuu patteriston telaketjuauton kanssa niitä, joiden vakanaan päätöksenä oli ollut kävellä Rankkiin. Hiihtävä osasto nousi suksilleen ja osa meistä kömpi edellä mainittuun ajoneuvoon, jol- la ikä lieene enemmän kuin sen kuljettajalla. Patteriston talviajoneuvokanta näyttää ainakin osittain olevan jo moneen kertaan loppuunkulu- tettu, mutta parannuksia on tietämämme mu- kaan tähänkin seikkaan tulossa. Kun hiihto- osasto oli hetken kerännyt voimiaan, alkoi pe- rillä ilmakivääriampumakilpailu varusmies- joukkueita vastaan. Kasarmin kellarissa si- jainneessa tilapäisessä sotilaskodissa joimme varusmiesten kanssa yhteiset kahvit ja luovu- timme linnakkeelle kiltaveli Olli Airolan lah- joittaman pokaalin palkintona käytettäväksi. Välillä vanhat parrat kertoivat muistojaan va- rusmiesajoiltaan ja tulihan siinä selvitettyksi ainakin osittain Rankin linnakkeen tulitoiminta viimeksi käytyjen sotien aikana.

Kevätkauden kiltailtaa vietimme huhtikuus- sa rannikkojoukkojen toimintaan monin tavoin liittyvässä Haminan varuskuntakaupungissa. Aluksi kiltaveli, museonhoitaja Erkki Pitkänen esitteli laitostaan ja kertoili mielenkiintoisesti ympyräkaupungin historiasta sekä lähitienoilla käydyistä yleensä vähemmän tunnetuista tais- teluista. Ilta jatkui vielä aliupseerikerholla, jos- sa nautittiin kiltaveli Orasvuon tarjoamat kah- vit, yllä M. Mäki esitteli vastavalmistuneen Rannikkotykkimies-kirjan ja Pentti Brunilalle luovutettiin Rannikon Puolustajain hopeinen plaketti.

Osallistuminen kesäkuussa Norjassa vietetyil- le pohjoismaisille kiltapäiville oli mieliinpai- nuva elämys ja matka kuudelle kiltamme jäse- nelle. — Liity kiltaan — näet maailmaa, oli yh- teinen toteamus ja kehoitus matkalta palat- tuamme.

Toukokuun 25 p:nä tarjosi Patteristo meille tilaisuuden seurata ammuksia Rankin linnak- keelta, jonka tuulisella kalliolla, tulenjohtotor- nin kupeella seisoskeli tuona iltana silmä tark- kana 18 entistä tykkimiestä. Osalle joukkoa matka oli samalla ”työmatka”, pohdittiinhan matkalla asioita, jotka liittyivät vuoden suurta- pahtuman, Rannikon Puolustajain Päivän viet- toon. Päivien järjestelyyn liittyvät asiat ”työl- listivätkin” sitten johtokunnan pitkäksi aikaa.

Kun Rannikon Puolustajain Päivää on leh- dessämme jo aikaisemmin selostettu, emme puu- tu tähän aiheeseen enää, vaan kiitämme vielä näin ”post festum” kaikkia vieraitamme. Teidän runsaslukuinen osallistumisenne teki päivästä todellisen juhlapäivän. Syksyn jo ennätettyä pitkälle kokoonnuimme Kymnlinnan varus- kuntakerholle kiltailtaan yhdessä vaimoväen kanssa. Ystävämme Väinö Karvinen kertoi Koiviston viimeisistä päivistä, välillä nautittiin kahvitarjoilusta, katseltiin Norjan kiltapäiviltä otettua diakuvasarjaa, jonka oli kuvannut ja kyllällemme lahjoittanut kiltaveli, kapt Pertti Huhtanen. Haminan Varuskuntasoihtokunnan nauhalta tulevien sävelten tahdissa oli myös halukkailla tilaisuus pistää välillä jalalla ko- reasti.

Paavo Orasmaa ja hänen jälkeensä Pentti Brunila ovat toimineet kuluneena vuotena joukkomme vetäjinä. Johtokuntaa on erityises- ti askarruttanut kysymys kiltamme jälkikasvun turvaamisesta eli mitkä ovat ne toiminnan muo- dot ja keinot, joilla aito rannikkojoukkojen henki saadaan siirrettyksi nykyiselle ja tulevil- le varusmiespolville. Seitsemän uuden jäsenen liittyminen joukkoomme lieene oloissamme kenties tyydyttävä tulos, mutta ei läheskään riittävä.

Arne Helanne

Jatkoa sivulta 23

Kers S-E Nylund perusk:n III-jaksolta Huol- toK:sta 23. 12
Rva I Saine r-ap:ksi EPtriin 7. 1
Rva E Karhu värvätyksi tasopiirtäjäksi E:an 19. 1
Vänr J Ovaska opetusups:ksi 1.Ptrille 9. 2
Ylik P Ståhl pys Pl:n TutkK:een 11. 2
Kers H Vasiljev ylik:si 11. 2
Vääp M Peltomaa E:sta 1.Ptrin vääp:ksi 11. 1
Ylik O Salmi E:an 27. 1
Vääp R Hyppönen E:an 11. 2
Värv T Hahtola varusm:n tka-asaukurssin suorittaneena 2.Ptrille 11. 2
Kapt H Rinne lukulomalle 15. 2. 72
Kapt P Lahdenranta ylennetty majuriksi 24. 2. 72

Turunmaan killan kuulumisia

Turunmaan kiltaosaston vuosikokous pidettiin 14. 2. 1972 Turun varuskunnan upseerikerholla. Kokoukseen olikin tällä kertaa saapunut erittäin runsaasti jäsenistöä, joten oli mukavaa kerran näinkin. Vuosikokouksen avauksen suorittaa killan puheenjohtaja Reijo Malinen luoden samalla lyhyen katsauksen kulu-keen vuoden toimintaan. Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin eversti Yrjö Pohjanvirta ja sihteeriksi killan sihteeri Olavi Karlsson.

Kokouksen tultua todetuksi laillisesti koollekutsutuksi ja päätösvaltaiseksi hyväksyttiin kokouksen työjärjestys ja päästiin käymään kiinni kokouasioihin.

Toiminta- ja tilikertomukset tulivat hyväksytyksi ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus tilakaudelta 1971.

Turunmaan killan puheenjohtajaksi valittiin edelleen Reijo Malinen ja muiksi johtokunnan jäseniksi vuodeksi 1972 seuraavat: Arthur Cajander, Albert Heino, Olavi Karlsson, Heikki U. Peltonen, Pentti Saarinen, Kaija Sokajärvi, Pentti Väyrynen.

Uusiksi johtokunnan jäseniksi tulivat: Ilkka Heinonen, Arvi Korhonen ja Elsa Karasti.

Johtokunnan järjestäytymiskokouksessa 7. 3. -72 valittiin killan varapuheenjohtajaksi Olavi Karlsson, sihteeriksi Heikki U. Peltonen ja rahastonhoitajaksi Albert Heino.

Naisjaoston kokoonkutsujaksi tuli rouva Kerttu Pohjanvirta.

Vuosikokousasioiden tultua läpikäydyksi esitti kapt Blom kolme eri filmiä, jotka käsitelivät rannikkotykistön koulutusta ja kertausharjoitusmiesten 1971 kokoontumista Paraisille ja edelleen kuljettamista Utön linnakkeelle.

Turunmaan killan toimihenkilöt vielä kerran:

Puheenjohtaja Reijo Malinen os. Uudenmaankatu 10 B Turku puh. 18 961.

Varapuheenjohtaja Olavi Karlsson Puolalanpuisto 1 A 12 puh. 19 752.

Sihteeri Heikki U. Peltonen Rykmentintie 64 I 118 puh. 355 797.

Rahastonhoitaja Albert Heino os. Puutarhaku-
katu 15 C 52 puh. 29 870.

MAANPUOLUSTUSKILLAT ry:n KIRJELMÄ PUOLUSTUSMINISTERILLE 6. 3 .1972

Maanpuolustushengen vaaliminen ja kehittäminen on kiltatoiminnan perustavoite. Killat tahtovat liittää kaikki puolustusvoimissa palvelleet ja palvelevat kiltaveljeiden merkeissä — sotilasarvoon katsomatta — pitkäjännitteeseen työhön maamme turvallisuuspolitiikan ja maanpuolustuksen hyväksi. Maanpuolustuskillat kutsuvat yhteiskunnan eri osia ja erilaisia puoluekatsomuksia edustavat jäsenensä veljelliseen ja rakentavaan yhteistoimintaan valtiojohdon määrittelemien turvallisuuspoliittisten päämäärien hyväksi.

Kiltojen jäseniin kohdistuvassa toiminnassa otetaan huomioon, että kilta on joka miehen yhdistys, jonka toiminta kohdistuu pääasiassa nykyisyyteen ja tulevaisuuteen, kuitenkin unohtamatta niitä kunniakkaita perinteitä, joita killat omien joukko-osastojensa kanssa vaalivat.

Killat haluavat lisäksi yhdessä joukko-osastojen varusmiestoimikuntien kanssa huolehtia palveluksessa olevien varusmiesten ja heidän omaisiensa sosiaalisesta turvasta. Joukko-osastoissa killat järjestivät erilaisia toimintamuotoja pyrkien näin lisäämään varusmiesten viihtyvyyttä. Varusmiespalvelustaan suorittavien yhteyksien lisäämiseksi heidän omaisiinsa ja kotiseutuunsa Maanpuolustuskillat ry samalla ehdottaa, että varusmiehille myönnettäisiin kaksi vapaakirjeoikeutta kuukaudessa.

Kiltatoiminta on saavuttanut vakiintuneen aseman vapaaehtoista maanpuolustustyötä tekevien järjestöjen joukossa. Sitä osoittavat jo kiltojen määrä 52 sekä yhteinen henkilöjäsenmäärä, joka ylittää 30.000 rajan. Kiltaveljet tahtovat yhteisesti olla kehittämässä puolustusvoimiamme niiden kansainvälisten sopimusten mukaisesti, jotka valtiomme on maamme itenäisyyden ja puolueettomuuden perustaksi hyväksynyt.

Jatkoa siv. 7

muoto, joka — samalla kun sen palvelee yhä kehittyvän koulutusyhteiskuntamme konkreettisia tarpeita — tarjoaa todellisen jäsenedun yhä useammalle jäsenellemme.

Lopuksi voimme vielä todeta, että RUL korostaa edelleen hyvän fyysisen kunnon merkitystä upseerien toiminnan perusedellytyksenä. Tiedämme hyvin, että vain rasiuksiin tottuneina ja kestävinä upseerit pystyvät selviytymään johdettaviensa miesten rinnalla. Tavoitteiden saavuttamiseksi liittomme toteuttaa yhdessä reserviin aliupseerien kanssa laajaa urheiluo-
hjelmää, jonka keskeisenä aiheena on kuntoliikunta.

Tämä ohjelmakohta on nykyisin entistäkin tärkeämpi, kun tiedämme lisääntyvän hyvinvoinnin mukanaan tuomat veltostumisen vaarat. Toimintamme tärkeys- ja vastakkaisasettelu — aatteellinen työ vaiko urheilutoiminta — ei siten ole perusteltu eikä mielekäs. Molempia tarvitaan ja vain molempia rinta rinnan edistämällä RUL voi täyttää tehtävänsä nyky-yhteiskunnassa.

Helsingin reserviupseeri-
piirin toiminnanjohtaja
kommodori Eero Pakkala

Rannikkotykistökerho JOHTORENKAAN 35-vuotisjuhlat

Juhlatilaisuus pidetään torstaina maaliskuun 23 p:nä 1972 Suomenlinnan Upseerikerholla naisi-
neen.

O h j e l m a :

- klo 18.30 lähtö Suomenlinnan lautalla Kaup-
patorin rannasta Suomenlinnaan.
- „ 18.50 kunnianosoitus Suomenlinnan kir-
kon seinustalla sankarivainajien
muistotaululla.
- „ 19.00 juhlaillalliset kerholla
— tervehdyssanat
— musiikkia
— juhlaesitelmä (kommodori
E Pakkala)
— musiikkia
— palkitsemiset
— illallinen, jonka aikana vapaa sana
— tanssia

tumma puku, isot kunniamerkit

Ilmoittautumiset 20. 3. klo 15 mennessä puh.
604 200 virka-aikana tai puh. 886 656 iltaisin.

VETOOMUS RtUY:n jäsenkunnalle

Yhdistyksemme 40-vuotisjuhlan merkeissä ke-
rätään aineistoa 40-vuotishistoriikkiin, joka jul-
kaistaan seuraavan vuosikirjan yhteydessä. Jotta yhdistyksen perustaminen, alkuvaiheet ja koko tähänastinen toiminta tulisi luotetta-
vasti, yksityiskohtaisesti ja mielenkiintoisesti selvitettyä, tallennettua ja julkaistua, pyyde-
tään kaikkia asiaa tuntevia saattamaan tietonsa yhdistykselle. Pienilläkin yksityiskohdilla, van-
hoilla asiakirjoilla ja valokuvilla on suuri mer-
kitys niistä muodostuvan kokonaisuuden tark-
kuudelle ja värikyydelle.

Puhelimella tai kirjeitse voi asiassa ottaa yh-
teyttä majuri Timo Sarioon.

Os. Ristolantie 16 B 22
00300 HELSINKI 30
P: 57 30 83

Virka: Sotakorkeakoulu
Liisankatu 1
00170 HELSINKI 17
P: 12 681/223

VARATTU

Kehittyvä teollisuus-, kauppa- ja matkailukaupunki

LAPPEENRANTA — SAIMAAN PORTTI

Tietoja kaupunein kansliasta
puh. 14900

ONNITTELEMME
10-VUOTIASTA RANNIKON PUOLUSTAJAIN KILTAA

Suunnon uusissa kompassseissa on myötäpäiväinen asteikko.

Se on lisäksi suojassa kulumisen estämiseksi.

RA-69

Kevyt ja huokea jokamiehen
suunnistuskompassi.

RA-69 E

kompassissa helppokäyttöinen
askelparimittari.

RA-69 D

kompassissa deklinaatiokorjaus-
laite, jolla voit korjata ns. eranto-
virheen. Asteikko toimii paikal-
lisen tilanteen mukaan.

RA-69 DE

Täydellisin suunnistuskompassi.
Kevyt ja helppolukuinen. Muka-
na sekä askelparimittari että
deklinaatiokorjauslaite.

RA-66

Huokea harjoittelu- ja opetus-
kompassi.

SUUNTOKOMPASSI
Löydät aina perille

SUOMEN
MAANVIJELIJÄIN KAUPPA

Tampere

MILKA

Vaasa

VÄESTÖNSUOJELULEHTI

myös jokaisen upseerin
lehti

HELSINGIN SATAMA

Etelä-Ranta 10
Helsinki 13

onnittelu

Sotainvalidi-adressilla

on huomaavaisuuden osoitus
joka aina muistetaan.

Adresseja saatte pankeista, kir-
ja- ja paperikaupoista, osas-
toistamme kautta maan sekä
suoraan meiltä.

SOTAINVALIDIEN VELJESLIITTO
Kukkasrahasto

Kasarmik. 36, Helsinki 13 puh. 669008
ja 627 366

RAUMA-REPOLA OY

Tilaa NOOTTI

Käpyläntie 48, Hki 60
puh. 796794

thure lindströmin

veneveistäjä

Porvoo — Kråkø
puh. 915 - 44088

TILAA SUOMEN UUTISET

puh. 441374

VASABLADET

Maan toiseksi suurin ruotsinkielinen
sanomalehti

LIITY MERILIITTOON

TILAA NAVIGATOR

Toimisto: Yrjönkatu 4 B 15
00120 Hki 12, puh. 654728

Feinwerkbau

ILMA-ASEET
suoraan meiltä.
Tukuttain ja
vähittäin

Oy NYGREN Ab
Vaasa, puh. 14 697

Lomakkeita
ATK-lomakkeita
Pikalomake-
sarjoja

Aikakaus-
lehtiä
Esitteitä
Kirjoja

KUNNALLIS PAINO

☎ 64 11 33 Albertinkatu 34 A
Postios. PL 200 00101 Hki 10

TIKLAS
v-patent
maailman mukavin
paita

UENE
LEHTI

vetää vesillä

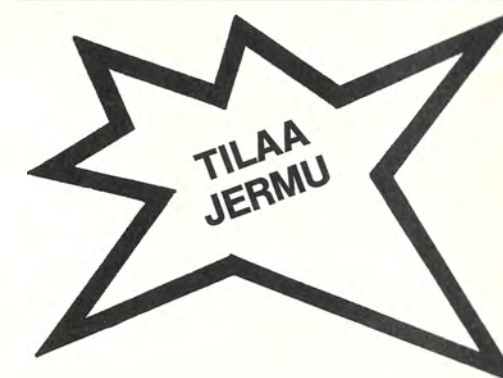
VARATTU

Onnittelemme 10-vuotisen
toimintanne johdosta

TELEVA
Leppävaara

JERMUN LP-KANSIO

muistoksi itselle
lahjaksi aseveljelle
tuliaisiksi tuttavalle

Kaksi lp-levyä kansiossa vain mk 30,—

JERMU sisältää 32 suosituinta ja alkuperäistä sota-ajan iskelmää ja laulua: mm. Sinne jonnekin, Äänisen aallot, Eldankajärven jää, Pelko pois Rosemarie, Pikku Irmeli, Möttönen monnina, Särkyneitä toiveita, Kirjeitä sieltä jostakin, Tellervo, Liisa pien, Sillanpään marssilaulu, Ase-veikko, Muistoja Syväriltä, Kaarina, Sinäkö äiti, Orvokki, Älä sure tyttökuulta, Pienet kukkivat kummut, Meripojan preivi, Suomi marssii jne.

Tuottaja:

Pohjoismainen Sähkö Oy
Musiikkiosasto

MAANPUOLUSTUKSEN TUKI ry
Helsinki 26 P. Hesperiank. 15 A. P. 440 471

— Leikataan tästä —

TILAUSLIPUKE

Tilaan kpl JERMU-KANSIO à 30,—

Nimi

Osoite
(selvästi)

lauantaina 15. 4. 1972 Helsingissä

(Santahamina)

(Santahamina)

Kokoontuminen sankariaulaan

Vierailupuku.

— Musiikkia: HeISK

Lautta Eteläsatamasta 18.30

Tumma puku.

(Ilmoittautua voi myös Killan sihteerille (12 681/228 ja taloudenhoitajalle 62 58 01/2808).

KILTÄVÄKI OMAISINEEN JA YSTÄVINEEN JOUKOLLA MUKAAN!

LAUANTAISIN

Rannikkotykistökoulu päätepysäkki

Kadettikoulu Santahaminan ensimmäinen pysäkki